

แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. 2566 - 2570

เทศบาลตำบลกระบี่น้อย

www.krabi noi.go.th

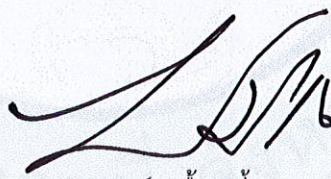

คำนำ

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ เทศบาลตำบลกระปี่น้อย เป็นแผนพัฒนาของเทศบาลตำบลกระปี่น้อย ซึ่งจัดทำภายใต้การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ตามหลักเกณฑ์ ขั้นตอนและกระบวนการที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด โดยการจัดประชาคมท้องถิ่น ระดับตำบล เพื่อรับฟังปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่ทั้ง ๑๓ หมู่บ้าน การประชุมคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อจัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลตำบลกระปี่น้อย เพื่อพิจารณาแผนพัฒนาท้องถิ่น และนำเสนอผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นและประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖- ๒๕๗๐ ของเทศบาลตำบลกระปี่น้อย

แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ เทศบาลตำบลกระปี่น้อย ได้กำหนดวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์ โดยสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ และแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ซึ่งมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน/โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปีซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้า

เทศบาลตำบลกระปี่น้อย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ของเทศบาลตำบลกระปี่น้อย จะเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน ท้ายที่สุดนี้เทศบาลตำบลกระปี่น้อย ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ทุกระดับในหน่วยงาน หน่วยงานทุกภาคส่วนในตำบลกระปี่น้อย ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนที่ได้มีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ จนสำเร็จ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าทุกภาคส่วนจะร่วมกันขับเคลื่อนการพัฒนาเทศบาลร่วมกัน โดยนำแผนพัฒนาท้องถิ่นฉบับนี้ไปเป็นแนวทางการพัฒนาเพื่อมุ่งไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ “มุ่งสู่การบริหารจัดการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล ประชาชนมีส่วนร่วมตอบสนองความต้องการเพื่อให้ชาวกระปี่น้อย มีความก้าวหน้าทัดเทียมอย่างยั่งยืน”

(นายวัฒนรงค์ เนื่อเกลี้ยง)
นายกเทศมนตรีตำบลกระปี่น้อย

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	
๑. ด้านกายภาพ	๑
๒. ด้านการเมือง/การปกครอง	๓
๓. ประชากร	๔
๔. สภาพทางสังคม	๔
๕. ระบบบริการพื้นฐาน	๖
๖. ระบบเศรษฐกิจ	๖
๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	๘
๘. ทรัพยากรธรรมชาติ	๑๐
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	๑๒
๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๒
๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	๔๒
ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๔๙
๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	
- บัญชีสรุปโครงการพัฒนา(แบบผ. ๐๑)	๕๐
- บัญชีสรุปโครงการพัฒนาที่นำมาจากแผนชุมชน (แบบผ. ๐๑/๑)	๕๒
- รายละเอียดโครงการพัฒนา (แบบผ. ๐๒)	๕๓
- รายละเอียดโครงการพัฒนาที่มาจากหมู่บ้าน (แบบผ. ๐๒/๑)	๙๖
- รายละเอียดโครงการพัฒนาที่มาจากหมู่บ้าน (แบบผ. ๐๒/๑)	๑๐๗
- บัญชีครุภัณฑ์ (แบบผ. ๐๓)	๑๑๖
ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล	
๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	๑๒๑
๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ	๑๒๑
๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น	๑๒๓
๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	๑๒๕
● แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑	๑๒๖

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

การวางแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลกระปี่น้อย เป็นการกำหนดทิศทางการพัฒนาในอนาคตขององค์กร โดยกำหนดสถานภาพความต้องการและแนวทางในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายบนพื้นฐานของการรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับศักยภาพ ปัญหาและความต้องการของชุมชน เพื่อให้การดำเนินการตามกลยุทธ์/แนวทางพัฒนาบรรลุตามเป้าหมาย โดยสามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของชุมชนได้อย่างครอบคลุมทุกด้าน การวิเคราะห์สภาพทั่วไปของตำบลกระปี่น้อยจึงเป็นข้อมูลพื้นฐานที่มีส่วนในการนำไปสู่กิจกรรมการปฏิบัติให้สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ปัญหาและความต้องการของประชาชนอันจะนำไปสู่การจัดทำงบประมาณต่อไป

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

เทศบาลตำบลกระปี่น้อย ตั้งอยู่เลขที่ ๙/๙ หมู่ที่ ๙ ตำบลกระปี่น้อย อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ เดิมคือ สภาตำบลกระปี่น้อย ต่อมาได้จัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลและมีฐานะเป็นนิติบุคคลเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ.๒๕๓๙ ต่อมาได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ ให้จัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลกระปี่น้อย อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ เป็นเทศบาลตำบลกระปี่น้อย ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

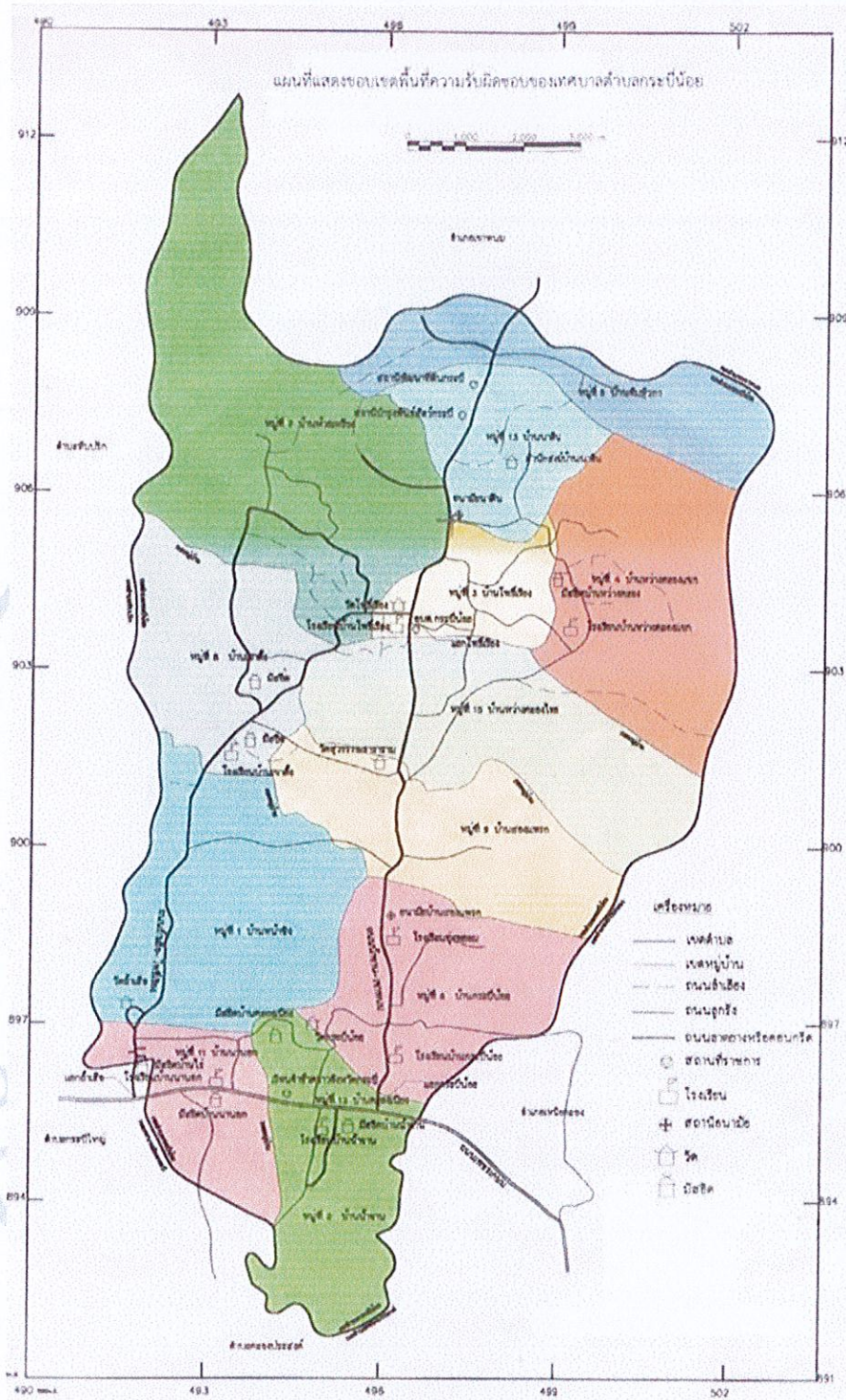
เทศบาลตำบลกระปี่น้อย อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอเมืองกระบี่ ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือประมาณ ๑๗ กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ ๑๒๙ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๘๐,๖๒๕ ไร่

★ **ทิศเหนือ** ติดต่อกับตำบลเขาพนม อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากสันเขาพนมเบญจา บริเวณพิกัด MK ๙๓๐๑๕๐ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ตามกึ่งกลางคลองทับหัวกา สิ้นสุดที่ปากคลองทับหัวกา กับคลองปกาสัย บริเวณพิกัด NK ๐๐๖๐๙๗ รวมระยะทางด้านทิศเหนือประมาณ ๑๐.๕ กิโลเมตร

★ **ทิศตะวันออก** ติดต่อกับตำบลเขาพนม อำเภอเขาพนม ตำบลเหนือคลอง ตำบลห้วยยูง อำเภอเหนือคลอง จังหวัดกระบี่ โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากปากคลองทับหัวกากับคลองปกาสัย บริเวณพิกัด NK ๐๐๖๐๙๗ ไปทางทิศใต้ตามกึ่งกลางคลองบางเตยถึงควนมั่งคะ NK ๐๒๑๐๔๓ ตรงไปทางทิศใต้ตามคลองบางเตยเชื่อมกับถนนไสโປະ - ห้วยยูงตก บริเวณพิกัด MJ ๙๘๓๙๘๖ ตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ตามคลองบางเตยและคลองกระปี่น้อย ตัดผ่านถนนทางหลวงหมายเลข ๔ บริเวณพิกัด MJ ๙๖๘๙๕๕ ไปทางทิศใต้ตามคลองกระปี่น้อย สิ้นสุดที่คลองกระปี่น้อยบริเวณพิกัด M J ๙๖๒๙๓๔ รวมระยะทางด้านทิศตะวันออกประมาณ ๒๐ กิโลเมตร

★ **ทิศใต้** ติดต่อกับตำบลคลองประสงค์และตำบลกระปี่ใหญ่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากคลองกระปี่น้อย บริเวณพิกัด MJ ๙๖๒๙๓๔ ไปทางทิศตะวันตกตามแนวหลักเขตภายในหมู่บ้านผ่านบ้านน้ำจาง บ้านในหมอกคลองคลัง และคลองในหมอก บริเวณพิกัด MJ ๙๑๘๙๓๖ ไปทางทิศเหนือติดกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ บริเวณพิกัด M J ๙๒๒๙๕๙ ตรงไปยังทุ่งนาบริเวณพิกัด MJ ๙๒๒๙๖๒ ตัดผ่านถนนราษฎร์พัฒนาไปทางทิศตะวันตกผ่านบ้านนาออก สิ้นสุดที่เชิงเขาหน้าแดง บริเวณพิกัด M J ๙๐๕๙๖๕ รวมระยะทางด้านทิศใต้ประมาณ ๙ กิโลเมตร

★ **ทิศตะวันตก** ติดต่อกับตำบลทับปrik อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากเชิงเขาหน้าแดง บริเวณพิกัด MJ ๙๐๕๙๖๕ ไปทางทิศเหนือตามแนวหลังเขาหน้าแดง ผ่านบ้านหนองคล้า บ้านวังตีน ผ่านหลัง เขากองถึงเขาช่องลมบริเวณพิกัด MK ๙๐๐๐๓๐ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ถึงสันเขาช่องลม บริเวณพิกัด MK ๙๑๖๐๓๑ ไปทางทิศเหนือตามสันเขาช่องลม บริเวณพิกัด MK ๙๑๕๐๔๕ ตรงไปยัง MK ๙๒๓๐๖๒ แล้วอ้อมไปทางทิศตะวันตกวกกลับเข้าไปทางทิศตะวันออกถึงสันเขาหลักบริเวณพิกัด MK ๙๑๘๐๖๕ ตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือตามสันเขาพนมเบญจา บริเวณพิกัด MK ๙๓๕๐๙๕ สิ้นสุดที่สันเขาพนมเบญจา บริเวณพิกัด MK ๙๓๐๑๕๐ รวมระยะทางด้านทิศตะวันตกประมาณ ๒๓ กิโลเมตร

แผนที่ตำบลกระบี่น้อย

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของเทศบาลตำบลกระบี่น้อย เป็นพื้นที่ราบสูงภูเขาอยู่ทางทิศเหนือและทางทิศตะวันตกของตำบล พื้นที่เป็นเนินเขาและเป็นที่ราบต่ำอยู่ทางตอนกลางและทิศตะวันออกของตำบล ส่วนทางตอนใต้ของตำบลเป็นพื้นที่ราบและเนินสูงๆ ต่ำๆ ภายในตำบลกระบี่น้อยมีแหล่งน้ำตก และแหล่งน้ำธรรมชาติ ได้แก่ คลองกระบี่น้อย คลองช่องลม คลองบางเตย คลองทับหัวกา และคลองปกาสัย สำหรับแหล่งน้ำนี้สามารถใช้ประโยชน์ได้ตลอดทั้งปีแต่ในหน้าแล้งระดับน้ำจะลดต่ำลง

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

เทศบาลตำบลกระปี่น้อย ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุม แบ่งเป็น ๒ ฤดู คือ

○ ฤดูร้อน เริ่มประมาณกลางเดือนตุลาคม ถึงประมาณกลางเดือนพฤษภาคมซึ่งเป็นช่วงเปลี่ยนฤดูมรสุม หลังจากมรสุมตะวันออกเฉียงเหนืออ่อนกำลังลง

○ ฤดูฝน เริ่มประมาณกลางเดือน พฤษภาคม ถึงกลางเดือน ตุลาคม ซึ่งเป็นช่วงที่มรสุมตะวันออกเฉียงใต้ปกคลุม กับมีช่วงกดอากาศต่ำพาดผ่านภาคใต้ เป็นระยะต่อจากนั้นจนถึงเดือนธันวาคมซึ่งเป็นระยะแรกที่ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดมาปกคลุม

๑.๔ ลักษณะของดิน

สภาพทรัพยากรดินของตำบลกระปี่น้อย ลักษณะดินจะแตกต่างกันตามธรณีสัณฐานและวัตถุดิบกำเนิดดิน ผืนดินที่ใช้เพาะปลูกเป็นดินเหนียวและดินร่วนระบายน้ำได้ดีใช้ในการเกษตรกรรม พืชเศรษฐกิจ ที่สำคัญในตำบลกระปี่น้อย คือ ปาล์มน้ำมันและยางพารา ปัญหาที่สำคัญ คือ ความต้องการเพื่อการเกษตรเพิ่มขึ้น แต่ไม่สามารถขยายได้เนื่องจากต้องรักษาพื้นที่ป่าไม้ไว้เพื่อรักษาสมดุลทางธรรมชาติ การใช้พื้นที่มีอยู่เพื่อการผลิตโดยขาดการบำรุงรักษาและการอนุรักษ์จึงก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมโดยเฉพาะความเสื่อมโทรมจากการชะล้างพังทลายของดิน

ที่มา : สถาบันพัฒนาที่ดินกระบี่

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

ตำบลกระปี่น้อย มีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ ๑๒๙ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๘๐,๖๒๕ ไร่ แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๑๓ หมู่บ้าน ได้แก่

หมู่บ้าน	กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน	เบอร์โทรศัพท์
หมู่ที่ ๑ บ้านหน้าชิง	นายธรรมบุญ เมืองชู	๐๙๙ - ๕๕๔๑๑๑๔
หมู่ที่ ๒ บ้านน้ำจาง	นายเดชา สาโรจน์	๐๘๑ - ๕๓๘๘๒๒๑
หมู่ที่ ๓ บ้านโพธิ์เรียง	นายมะโน เครือแก้ว (กำนัน)	๐๘๖ - ๑๒๔๖๔๖๓
หมู่ที่ ๔ บ้านหว่างคลองแขก	นายวิโรจน์ ทองขยัน	๐๘๕ - ๗๘๓๕๕๑๕
หมู่ที่ ๕ บ้านทับหัวกา	นายธวัชชัย อานนท์	๐๙๖ - ๖๓๕๓๗๒๔
หมู่ที่ ๖ บ้านกระปี่น้อย	นายเนาวรัตน์ กระปี่น้อย	๐๘๗ - ๕๙๓๕๕๗๒
หมู่ที่ ๗ บ้านห้วยเหรียญ	นายสมเนต ดวงขวัญ	๐๘๙ - ๕๙๓๕๕๗๒
หมู่ที่ ๘ บ้านเขาตั้ง	นายสมหมาย มามาศ	๐๘๗ - ๒๘๙๑๘๙๑
หมู่ที่ ๙ บ้านสองแพรก	นายสุรพล หาญชนะ	๐๘๑ - ๗๒๘๗๗๒๖
หมู่ที่ ๑๐ บ้านหว่างคลองไทย	นายวิรัตน์ ก่อแก้ว	๐๘๗ - ๒๗๔๒๑๒๓
หมู่ที่ ๑๑ บ้านนาออก	นายอภิชาติ เหล่าเส้น	๐๘๔ - ๐๖๒๖๗๒๘
หมู่ที่ ๑๒ บ้านคลองเนียง	นายเดชา รอดนัครินทร์	๐๖๑ - ๑๗๙๕๕๐๗
หมู่ที่ ๑๓ บ้านนาตื้น	นายยงยุทธ คงสุข	๐๘๗ - ๘๘๕๙๐๓๖

- พื้นที่มีทั้งหมดจำนวน ๑๒๙ ตารางกิโลเมตร
- ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ ๘๐๐ กิโลเมตร
- ห่างจากที่ว่าการอำเภอเมืองกระบี่ประมาณ ๑๗ กิโลเมตร
- ห่างจากศาลากลางจังหวัดกระบี่ประมาณ ๑๗.๕ กิโลเมตร

๒.๒ การเลือกตั้ง

คณะกรรมการการเลือกตั้ง ได้แบ่งเขตการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาเทศบาลตำบล กระบี่น้อย เป็น ๒ เขตการเลือกตั้ง ดังนี้

๑. เขตเลือกตั้งที่ ๑ ได้แก่ หมู่ที่ ๑ บ้านหน้าชิง หมู่ที่ ๓ บ้านโพธิ์เรียง หมู่ที่ ๗ บ้านห้วยเหริย หมู่ที่ ๘ บ้านเขาตั้ง หมู่ที่ ๑๑ บ้านน่านอก

๒. เขตเลือกตั้งที่ ๒ ได้แก่ หมู่ที่ ๒ บ้านน้ำจาง หมู่ที่ ๔ บ้านหว่างคลองแขก หมู่ที่ ๕ บ้านทับหัวกา หมู่ที่ ๖ บ้านกระบี่น้อย หมู่ที่ ๙ บ้านสองแพรก หมู่ที่ ๑๐ บ้านหว่างคลองไทย หมู่ที่ ๑๒ บ้านคลองเนียง หมู่ที่ ๑๓ บ้านนาตื้น

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ๑๒,๙๖๙ คน
จำนวนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง ๙,๕๕๘ คน

ข้อมูล ณ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔
ที่มา: สำนักทะเบียนราษฎรเทศบาลตำบลกระบี่น้อย

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

รายการ	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
ประชากรชาย	๘,๔๘๔	๘,๖๘๐	๘,๙๗๘	๘,๙๙๔	๙,๐๑๙
ประชากรหญิง	๘,๗๙๔	๘,๙๖๔	๘,๙๙๐	๙,๒๖๗	๙,๒๑๙
รวมประชากร	๑๗,๒๗๘	๑๗,๖๔๔	๑๗,๖๘๕	๑๘,๒๖๑	๑๘,๒๓๘
ครัวเรือน	๗,๖๒๖	๗,๙๐๔	๗,๙๘๐	๘,๖๒๓	๘,๗๐๑

ที่มา: สำนักทะเบียนราษฎรเทศบาลตำบลกระบี่น้อย
ข้อมูล ณ วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๔

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ช่วงอายุ (ปี)	ชาย	หญิง	รวม
แรกเกิด - ๙	๑,๓๐๘	๑,๑๙๐	๒,๔๙๘
๑๐ - ๑๙	๑,๓๖๙	๑,๑๙๙	๒,๕๖๘
๒๐ - ๒๙	๑,๓๔๒	๑,๓๗๔	๒,๗๑๖
๓๐ - ๓๙	๑,๓๗๑	๑,๕๕๒	๒,๙๒๓
๔๐ - ๔๙	๑,๓๙๔	๑,๕๕๑	๒,๙๔๕
๕๐ - ๕๙	๑,๑๘๖	๑,๒๐๐	๒,๓๘๖
๖๐ - ๖๙	๖๕๓	๘๐๐	๑,๔๕๓
๗๐ - ๗๙	๒๕๙	๓๑๖	๕๗๕
๘๐ - ๘๙	๑๑๓	๑๖๙	๒๘๒
๙๐ - ๙๙	๒๔	๓๘	๖๒
๑๐๐ ปีขึ้นไป	๐	๒	๒
รวม	๙,๐๑๙	๙,๒๑๙	๑๘,๒๓๘

ที่มา: งานทะเบียนราษฎรเทศบาลตำบลกระบี่น้อย
ข้อมูล ณ วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๔

๔. สถานภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

สังกัด	ท้องถิ่น	สพฐ.	สช.	กรมสามัญ	กรมอาชีวฯ	รวม
ก่อนประถมศึกษา						
จำนวนโรงเรียน	๒	๖	-	-	-	๘
จำนวนห้องเรียน	๑๖	๑๔	-	-	-	๓๐
จำนวนนักเรียน	๒๔๒	๒๐๐	-	-	-	๔๔๒
จำนวนครู อาจารย์	๕	๑๑	-	-	-	๑๖
ระดับประถมศึกษา						
จำนวนโรงเรียน	๑	๖	-	-	-	๗
จำนวนห้องเรียน	๗	๓๖	-	-	-	๔๓
จำนวนนักเรียน	๑๙๖	๕๗๒	-	-	-	๗๖๘
จำนวนครู อาจารย์	๘	๓๖	-	-	-	๔๔
ระดับมัธยมศึกษา						
จำนวนโรงเรียน	-	๑	-	-	-	๑
จำนวนห้องเรียน	-	๕	-	-	-	๕
จำนวนนักเรียน	-	๑๒๕	-	-	-	๑๒๕
จำนวนครู อาจารย์	-	๗	-	-	-	๗
ระดับอาชีวศึกษา						
จำนวนโรงเรียน	-	-	-	-	-	-
จำนวนห้องเรียน	-	-	-	-	-	-
จำนวนนักเรียน	-	-	-	-	-	-
จำนวนครู อาจารย์	-	-	-	-	-	-

ที่มา: กองการศึกษา
ข้อมูล ณ วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๔

๔.๒ การสาธารณสุข

๑. ศูนย์บริการสาธารณสุข ๒ แห่ง

- ๑) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านสองแพรก ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๙ บ้านสองแพรก
 - ๒) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านนาติน ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๑๓ บ้านนาติน
๒. ประเภทการเจ็บป่วยที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล และศูนย์บริการสาธารณสุขทุกแห่ง

- ๑) โรคความดันโลหิตสูง
- ๒) โรคไขมันในเลือดสูง
- ๓) โรคเบาหวาน

๔.๓ ยาเสพติด

สถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดในเขตตำบลกระปี่น้อยชะลอตัวลง

๔.๔ การสังคมสงเคราะห์

ที่	ประเภท	จำนวน (คน)
๑	ผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	๒,๐๘๕
๒	ผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้พิการ	๔๒๑
๓	ผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้ป่วย HIV	๓

ที่มา: งานสวัสดิการเทศบาลตำบลกระปี่น้อย
ข้อมูล ณ วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๔

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

การคมนาคมจากอำเภอเมืองกระบี่มายังเทศบาลตำบลกระบี่น้อย โดยใช้เส้นทางคมนาคมสายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ ระยะทางประมาณ ๑๗ กิโลเมตร โดยมีทางเข้า ๒ ทาง คือ เส้นทางสาย ๖๐๑๗ กระบี่ใหญ่ - โพธิ์เรียง เมื่อมาจากตัวเมืองเลี้ยวซ้ายทางเข้าวัดถ้ำเสือ ระยะทางประมาณ ๑๐.๕ กิโลเมตร และอีกเส้นทางคือเส้นทางสาย ๑๐๒๕ กระบี่น้อย - เขาพนม ซึ่งเลยผ่านทางเข้าวัดถ้ำเสือ มาอีกประมาณ ๓ กิโลเมตร โดยเลี้ยวซ้ายทางเข้าบ้านกระบี่น้อย ระยะทางประมาณ ๖ กิโลเมตร ซึ่งมีรถประจำทางสายในเมือง - เขาพนมวิ่งผ่านเส้นทางนี้

๕.๒ การไฟฟ้า

มีไฟฟ้าใช้ทุกหมู่บ้าน แต่ยังไม่ทั่วถึงทุกครัวเรือน

๕.๓ การประปา

ประชาชนใช้น้ำจากการประปาส่วนภูมิภาค, ประปาภูเขาและประปาหมู่บ้าน แต่ยังไม่ครอบคลุมทุกครัวเรือน

๕.๔ โทรศัพท์

มีการให้บริการทั้งโทรศัพท์ประจำที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ภายใต้การให้บริการของ บริษัท TOT และ 3 BB มีการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ทุกเครือข่ายครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด ดังนี้ AIS DTAC และ TRUE

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่งและวัสดุ ครุภัณฑ์

๑) ไปรษณีย์	จำนวน	๑	แห่ง
๒) ไปรษณีย์เอกชนที่ได้รับอนุญาต	จำนวน	๒	แห่ง
๓) ผู้ให้บริการขนส่งเอกชน	จำนวน	๒	ราย

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ปาล์มน้ำมันและยางพารา เป็นสินค้าเกษตรที่สำคัญของประชาชนตำบลกระบี่น้อย ช่วงประมาณ ๒ ปีที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน ราคาพืชเศรษฐกิจตกต่ำทำให้ประชาชนได้รับผลกระทบ สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากสถานการณ์ทางการเมืองและเศรษฐกิจที่ไม่แน่นอน กระทบต่ออำนาจซื้อของประชาชน ส่งผลให้ประชาชนระมัดระวังในการใช้จ่ายมากขึ้น

๖.๒ การประมง

ตำบลกระบี่น้อยมีการประกอบอาชีพการประมงเป็นส่วนน้อย เนื่องจากพื้นที่ที่ติดทะเลมีน้อย สำหรับพื้นที่ที่ติดทะเลจะอยู่ทางทิศใต้ ซึ่งติดกับตำบลคลองประสงค์ และทิศตะวันตกของอำเภอเหนือคลอง

๖.๓ การปศุสัตว์

การปศุสัตว์ในตำบลกระบี่น้อย มีอาชีพเลี้ยงสัตว์เป็นอาชีพรองจากการเกษตร สัตว์ส่วนใหญ่ที่ประชาชนเลี้ยง ได้แก่ โค ไก่ เป็ด สุกร แพะ ฯลฯ เพราะตำบลกระบี่น้อยเป็นที่ตั้งของสถานีวิจัยพันธุ์สัตว์กระบี่ ซึ่งเป็นราชการส่วนภูมิภาคจึงมีการณรงค์การเลี้ยงสัตว์ โดยเฉพาะโคพื้นเมือง โคนี้อ และแพะ ราคาในตลาดซื้อขายเป็นแรงจูงใจให้ประชาชนเลี้ยงเพื่อการจำหน่าย

๖.๔ การบริการ

การให้บริการในเขตเทศบาลตำบลกระบี่น้อย จะเป็นลักษณะสถานบริการประเภทโรงแรม โฮว์รูม และศูนย์บริการรถต่าง ๆ รวมถึงสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง/แก๊ส ดังนี้

๑. โรงแรม

๑) โรงแรมเน็ปกระบี่	จำนวน	๗๙	ห้อง
๒) โรงแรมวนารมณั์เรสซิเด้นส์	จำนวน	๕๙	ห้อง
๓) น้ำจານรีสอร์ท	จำนวน	๒๐	ห้อง

๒. สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

- ๑) SUSCO
- ๒) ESSO
- ๓) PTT

๓. สถานบริการแก๊ส

- ๑) สหยาแก๊ส
- ๒) เบญจาศิริ

๖.๕ การท่องเที่ยว

๑. วัดถ้ำเสือ
๒. เขื่อนคลองแห่

๖.๖ อุตสาหกรรม

การประกอบการด้านอุตสาหกรรมในเขตเทศบาลตำบลกระปี่น้อยประกอบด้วย

๑. โชว์รูมและศูนย์บริการรถ

- ๑) ISUZU
- ๒) TOYOTA
- ๓) FORD
- ๔) MITSUBISHI
- ๕) MG
- ๖) NISSAN

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

ในพื้นที่รับผิดชอบมีห้าง Model trade จำนวน ๔ แห่ง ได้แก่ Lotus, Big-c, Out let และ Home pro มีธนาคารพาณิชย์ จำนวน ๗ แห่ง ได้แก่ ธนาคารกรุงไทย, ธนาคารไทยพาณิชย์, ธนาคารออมสิน, ธนาคารกสิกรไทย, ธนาคารเกียรตินาคิน, ธนาคารกรุงศรีอยุธยา และธนาคารธนชาติ และมีโรงภาพยนตร์ ๒ แห่ง คือ Major Cineplex SF Cinema ร้านสะดวกซื้อ (๗ eleven) มี ๓ จุดคือ สถานีบริการน้ำมัน ปตท. หมู่ที่ ๒ ข้างโรงแรมนารมณ หมู่ที่ ๑๒ และ ใกล้โรงเรียนวัดโพธิ์เรียง หมู่ที่ ๓

กลุ่มอาชีพ		หมู่บ้าน
๑	กลุ่มขนมลา	หมู่ที่ ๑ บ้านหน้าชิง
๒	กลุ่มเนื้อแดดเดียว	หมู่ที่ ๒ บ้านน้ำจาง
๓	กลุ่มเครื่องแกง	หมู่ที่ ๕ บ้านทับหัวกา
๔	กลุ่มผักปลอดภัย	หมู่ที่ ๗ บ้านห้วยเหียง
๕	กลุ่มเครื่องแกงตำมือ	หมู่ที่ ๘ บ้านเขาดั่ง
๖	กลุ่มข้าวเหนียวกวน	หมู่ที่ ๙ บ้านสองแพรก
๗	กลุ่มเครื่องแกงสูตรโบราณ	หมู่ที่ ๑๐ บ้านหว่างคลองไทย
๘	กลุ่มสัมมาชีพชุมชนบ้านนอก	หมู่ที่ ๑๑ บ้านนอก
๙	กลุ่มน้ำพริกสดเค็ด	หมู่ที่ ๑๒ บ้านคลองเนียง
กลุ่มสินค้า OTOP		หมู่บ้าน
๑	สร้อยลูกปัด	หมู่ที่ ๑ บ้านหน้าชิง
๒	สบู่สมุนไพร	หมู่ที่ ๒ บ้านน้ำจาง
๓	เครื่องแกง	หมู่ที่ ๕ บ้านทับหัวกา
๔	กล้วยฉาบ	หมู่ที่ ๘ บ้านเขาดั่ง

กลุ่มสินค้า OTOP		หมู่บ้าน
๕	กระเป๋าทำมือ	หมู่ที่ ๘ บ้านเขาดัง
๖	เครื่องแกง	หมู่ที่ ๘ บ้านเขาดัง
๗	น้ำพริกแพะ น้ำพริกปลาฉิ่งฉิ้ง	หมู่ที่ ๘ บ้านเขาดัง
๘	ขนมกะหรี่ปั๊ป	หมู่ที่ ๘ บ้านเขาดัง
๙	ปลาสาม	หมู่ที่ ๑๑ บ้านน่านอก
๑๐	สร้อยคอไข่มุก	หมู่ที่ ๑๑ บ้านน่านอก
๑๑	เงาะก้วย	หมู่ที่ ๑๑ บ้านน่านอก
๑๒	เนื้อแดดเดียว	หมู่ที่ ๑๑ บ้านน่านอก
๑๓	ขนมครก	หมู่ที่ ๑๑ บ้านน่านอก
๑๔	มะพร้าวแกะสลัก	หมู่ที่ ๑๑ บ้านน่านอก
๑๕	เสื้อผ้าสตรีมุสลิม	หมู่ที่ ๑๑ บ้านน่านอก
๑๖	น้ำมะพร้าว	หมู่ที่ ๑๑ บ้านน่านอก
๑๗	น้ำบว้ย น้ำผึ้งมะนาวดา	หมู่ที่ ๑๑ บ้านน่านอก
๑๘	น้ำมันมะพร้าวสกัดเย็น	หมู่ที่ ๑๒ บ้านคลองเนียง
๑๙	น้ำพริกกุ้งเสียบ น้ำพริกปลาย่าง	หมู่ที่ ๑๒ บ้านคลองเนียง
๒๐	มะเขือเทศหวานเซอร์ฟันธ์ฮอนแลนด์	หมู่ที่ ๑๒ บ้านคลองเนียง
๒๑	สบู่สมุนไพร	หมู่ที่ ๑๒ บ้านคลองเนียง

๖.๘ แรงงาน แรงงานส่วนใหญ่มีความรู้ระดับมัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า

๑. แรงงานต่างด้าวที่เป็นสัญชาติเมียนมา ลาว และกัมพูชา (ข้อมูล ณ เดือนกันยายน ๒๕๖๔) ส่วนใหญ่แรงงาน ๓ สัญชาติ จะทำงานเกี่ยวกับกิจกรรมการก่อสร้าง เกษตร และปศุสัตว์ และผู้ใช้ในบ้าน เนื่องจากพื้นที่รับผิดชอบมีห้าง Model trade

๒. ทำให้เกิดการใช้แรงงานในภาคการให้บริการจำนวนมาก แต่ส่วนใหญ่จะเป็นคนที่มาจากต่างพื้นที่ทำให้เกิดปัญหาประชากรแฝง

๓. แรงงานในพื้นที่ส่วนใหญ่จะเน้นการทำเกษตรกรรม เนื่องจากบริบทของพื้นที่ยังเป็นพื้นที่กึ่งเมืองกึ่งชนบท

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

การนับถือศาสนาตำบลกระปี่น้อย ประชาชนนับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ ๕๐ และศาสนาอิสลาม ร้อยละ ๕๐ โดยมีวัดและสำนักสงฆ์ จำนวน ๕ แห่ง มัสยิด จำนวน ๘ แห่ง และศาลเจ้า จำนวน ๑๑ แห่ง

๑. วัดและสำนักสงฆ์ จำนวน ๕ แห่ง

- ๑) วัดถ้ำเสือ (หมู่ที่ ๑ บ้านหน้าชิง)
- ๒) วัดโพธิ์เรียง (หมู่ที่ ๓ บ้านโพธิ์เรียง)
- ๓) วัดกระปี่น้อย (หมู่ที่ ๖ บ้านกระปี่น้อย)
- ๔) วัดสุวรรณธาราราม (หมู่ที่ ๙ บ้านสองแพรก)
- ๕) สำนักสงฆ์พุทธธรรม (หมู่ที่ ๑๓ บ้านนาตีน)

๒. มัสยิด จำนวน ๘ แห่ง

- ๑) มัสยิดบ้านน้ำจาน (หมู่ที่ ๒ บ้านน้ำจาน)
- ๒) มัสยิดตำบลขลุ่ยอิสลาม (หมู่ที่ ๔ บ้านหว่างคลองแขก)
- ๓) มัสยิดนุรุลซอลละฮ์ (หมู่ที่ ๘ บ้านเขาดัง)

- ๔) มัสยิดมูญาฮิดีนีย (หมู่ที่ ๘ บ้านเขาดัง)
- ๕) มัสยิดนุรูลอหฺมาน (หมู่ที่ ๑๑ บ้านนานอก)
- ๖) มัสยิดบ้านนานอก (หมู่ที่ ๑๑ บ้านนานอก)
- ๗) มัสยิดบ้านคลองเนียง (หมู่ที่ ๑๒ บ้านคลองเนียง)
- ๘) มัสยิดนุรูลอิสลามียะห์ (หมู่ที่ ๑๒ บ้านคลองเนียง)

๓.ศาลเจ้า จำนวน ๑๑ แห่ง

- ๑) ศาลเจ้าแม่กวนอิม (หมู่ที่ ๑ บ้านหน้าชิง)
- ๒) ศาลเจ้าก่งสี่เซียน (หมู่ที่ ๕ บ้านคลองทับหัวกา)
- ๓) ศาลเจ้าเฉ่งจู้ย้อซือก่ง (หมู่ที่ ๖ บ้านกระปี่น้อย)
- ๔) ศาลเจ้าก่งยี่เสียน (หมู่ที่ ๖ บ้านกระปี่น้อย)
- ๕) ศาลเจ้าหลี่ตงปิง (หมู่ที่ ๖ บ้านกระปี่น้อย)
- ๖) ศาลเจ้าก่งหุทิพย์ ดาทิพย์ (หมู่ที่ ๖ บ้านกระปี่น้อย)
- ๗) ศาลเจ้าฮิกเซียน (หมู่ที่ ๙ บ้านสองแพรก)
- ๘) ศาลเจ้ามาจ้อไผ่ (หมู่ที่ ๑๐ บ้านหว่างคลองไทย)
- ๙) ศาลเจ้าหลี่ฮู้ฮ้องเอี้ย (หมู่ที่ ๑๐ บ้านหว่างคลองไทย)
- ๑๐) ศาลเจ้ากวนอู (หมู่ที่ ๑๓ บ้านนาตั้น)
- ๑๑) ศาลเจ้ากิวฮ้อง (หมู่ที่ ๑๓ บ้านนาตั้น)

ที่มา : กองการศึกษา
ข้อมูล ณ วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๔

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ประเพณีประจำถิ่นและงานประจำปี

๑. งานประเพณีสารทเดือนสิบ ซึ่งเป็นประเพณีสำคัญของชาวภาคใต้เพื่ออุทิศส่วนกุศลให้บรรพบุรุษผู้ล่วงลับไปแล้ว ขนมที่ขาดไม่ได้คือ ขนมลา ขนมเจาะหู ขนมพอง ขนมบ้า และขนมกงหรือขนมไข่ปลา

๒. เทศกาลถือศีลกินเจ พิธีถือศีลกินเจจะเป็นพิธีที่มีความสำคัญ เนื่องจากการบำเพ็ญศีลสมาทานกินเจ บริโภคอาหารผักและผลไม้ เป็นการละเว้นการทำบาป ไม่ฆ่าสัตว์ตัดชีวิต รักษาศีล ทำจิตใจให้บริสุทธิ์ งดการเที่ยวเตร่ ไม่ดื่มของมึนเมา ผู้ศรัทธาที่กินเจจะสวมเสื้อสีขาวและสวดมนต์ทำสมาธิภาวนาแผ่เมตตาจิต ขอพรให้ตนเองและครอบครัว เป็นการสะเดาะเคราะห์ปัดเป่าความชั่วร้าย โรคภัยไข้เจ็บ ให้ออกไปจากตัวผู้ที่ถือศีลและเกิดความสามัคคีในหมู่ผู้ที่ศรัทธาที่เข้าร่วมพิธีถือศีลกินเจ ต่างก็ยิ้มแย้มเป็นมิตร มีไมตรีต่อกัน มีการบริจาคทรัพย์สำหรับเป็นค่าอาหารและค่าใช้จ่ายในโรงครัว เพื่อให้มีอาหารเพียงพอ มีอาสาสมัคร มาช่วยงานทำงานครัวเป็นจำนวนมาก ระยะเวลาการจัดงานการถือศีลกินเจตรงกับวันขึ้น ๑ ค่ำ ถึง ๙ ค่ำ เดือน ๙ ของจีน (ตรงกับเดือน ๑๑ ของไทย ช่วงเดือนกันยายน-ตุลาคมทุกปี) ศาลเจ้าทุกแห่ง จะกำหนดการถือศีล กินเจพร้อมกันในเวลาใกล้เคียงกันและจะมีการประกอบพิธีกรรมโดยใช้สถานที่บริเวณศาลเจ้าของแต่ละแห่ง

๓. งานเมาว์ลิดกลางตำบลกระปี่น้อย จัดโดยเทศบาลตำบลกระปี่น้อย เป็นงานประเพณีทางศาสนาของชาวมุสลิมในจังหวัดกระบี่ มีวัตถุประสงค์เพื่อร่วมเฉลิมฉลองวันคล้ายวันประสูติ ของศาสดามุฮัมมัด เชิดชูคำสอนและจริยวัตรอันดีงามของศาสดาแห่งศาสนาอิสลามและเป็นการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องมุสลิมระหว่างพี่น้องต่างศาสนาให้เข้าใจถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวมุสลิม กิจกรรมภายในงานประกอบด้วย พิธีเมาลิดนินะบี การบรรยายธรรมและบรรยายพิเศษจากบุคคลที่มีชื่อเสียง กิจกรรมเยาวชนโดยสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดกระบี่ กิจกรรมเยาวชนภาคีเครือข่าย (สิ่งที่เยาวชนมุสลิมจำเป็นต้องรู้ต้องปฏิบัติ) การแสดงผลงานทางวิชาการ การทดสอบความสามารถของเยาวชนและการจำหน่ายผลิตภัณฑ์และอาหารฮาลาลจัดขึ้นเป็นประจำทุกปีในช่วงเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ของทุกปี

ที่มา : แผนชุมชนและกองการศึกษา

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

๑. ลิเกป่า เป็นการแสดงพื้นบ้าน ที่ดัดแปลงมาจากลิเกสิบสองภาษา เริ่มต้นจะเล่นเรื่องราวของแขกแดง ว่ามาจากเมืองลัทธิกะตา (กัตกัลตา) มาค้าขายบนฝั่งทะเลตะวันตก แล้วมาได้ภรรยาเป็นคนพื้นเมือง ชื่อ “ยายี” หรือ “ยาหยี” และพากลับบ้านเมือง จากนั้นจะแสดงเรื่องอื่นต่อไป ลิเกป่าเป็นการแสดงที่ประสานวัฒนธรรม หลากหลายเข้าด้วยกัน อาทิ ดนตรีจะใช้รำมะนา ทับ โหม่ง กลอง ฉิ่ง บทกลอนจะมีการประสมทำนองมโนราห์ กับเพลงบรู๊นยาวา มโนราห์ การแสดงพื้นบ้านของจังหวัดทางภาคใต้ที่ขึ้นชื่อที่แสดงถึงวัฒนธรรมของชาวภาคใต้

๒. ร่องเง็งและเพลงตันหยง ได้รับอิทธิพลจากมลายู ซึ่งดัดแปลงมาจากโปรตุเกส อีกทอดหนึ่งเดิมเพลง ร่องเง็ง นิยมแสดงในบ้านขุนนาง ภายหลังชาวบ้านนำมาเล่นและพัฒนาดัดแปลงมาเป็นเนื้อร้องภาษาไทย เรียกว่า เพลงตันหยง

๓. ภาษาถิ่นได้แก่ ภาษาถิ่นที่ประชาชนใช้ในชีวิตประจำวันส่วนใหญ่ร้อยละ ๘๕ คือภาษาไทย สำเนียงได้

ที่มา : กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

๑. แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

๑) ฝาย จำนวน ๗ แห่ง

(๑) ฝายคลองอ้ายโฑ

(๒) ฝายน้ำล้นห้วยรากไม้

(๓) ฝายห้วยรากไม้

(๔) ฝายคลองบางเตย

(๕) ฝายน้ำล้นหนองคล้า

(๖) ฝายห้วยเหรียญ

(๗) ฝายน้ำล้นคลองช่องลม

๒) บ่อน้ำตื้น จำนวน ๓๕ แห่ง

๓) บ่อโยก จำนวน ๑๕ แห่ง

๔) สระเก็บน้ำ จำนวน ๕ แห่ง

(๑) สระเก็บน้ำบ้านหน้าชิง

(๒) สระเก็บน้ำบ้านน้ำจวน

(๓) สระเก็บน้ำบ้านหนองเทา

(๔) สระเก็บน้ำบ้านทุ่งพะยอม

(๕) สระเก็บน้ำบ้านคลองเนียง

๕) อ่างเก็บน้ำ จำนวน ๑ แห่ง

(๑) อ่างเก็บน้ำคลองแห่ง หมู่ที่ ๕

๒. แหล่งน้ำธรรมชาติ แม่น้ำ ห้วย คลอง จำนวน ๗ แห่ง

(๑) คลองกระปี่น้อย

(๒) คลองแพรกสร้าน

(๓) คลองแห้ง

(๔) คลองปกาสัย

(๕) คลองช่องลม

(๖) คลองทับหัวกา

(๗) คลองบางเตย

๘.๒ ป่าไม้

สภาพป่าไม้ส่วนใหญ่เป็นป่าดิบชื้นและป่าเบญจพรรณ พันธุ์ไม้ที่สำคัญของตำบลกระปี่น้อย ได้แก่ ตะเคียนทอง กันเกรา หลุมพอ ยางนา เคี่ยม พะยอม ฯลฯ ตำบลกระปี่น้อยมีภูเขาน้อยใหญ่จำนวนมาก มีลักษณะสลับซับซ้อนทอดยาวกั้นกลางระหว่างตำบลกระปี่น้อยกับตำบลทับปริก ส่วนมากจะเป็นเขาหินปูน โพร่งถ้ำ ยอดเขาพนมเบญจาเป็นจุดเด่นของตำบลทอดผ่านตำบลกระปี่น้อยถึงอำเภอเขาพนม เป็นแหล่งกำเนิดต้นน้ำลำธารของตำบลกระปี่น้อย ได้แก่ คลองกระปี่น้อย คลองปกาสัย

๘.๓ ภูเขา

ในเขตตำบลกระปี่น้อยมีสภาพภูเขาเป็นหินปูนส่วนใหญ่ ทอดแนวยาวกั้นกลางระหว่างตำบลทับปริกกับตำบลกระปี่น้อย คือเทือกเขาพนมเบญจา และภูเขาน้อยใหญ่อีกหลายลูกเรียงรายกันอยู่ทางทิศตะวันตก

๘.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญของเทศบาลตำบลกระปี่น้อย เช่น ดิน น้ำ ป่าไม้ในเขตตำบลกระปี่น้อย มีแนวโน้มที่จะเสื่อมโทรมลงทุกๆ ปีเพราะขาดการบำรุงรักษาและการอนุรักษ์ จึงก่อให้เกิดความเสื่อมโทรม โดยเฉพาะความเสื่อมโทรมจากการชะล้างพังทลายของดินในส่วนของพื้นที่ป่าของตำบลกระปี่น้อย ลดลงเป็นอย่างมากเนื่องจากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดิน ป่าไม้อย่างรุนแรง ปัจจัยด้านการเพิ่มขึ้นของประชากรทำให้มีความต้องการที่ดินเพื่อทำกินและอยู่อาศัยเพิ่มขึ้นทำให้ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมโดยรวม

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลกระเป๋น้อย ได้นำกรอบการพัฒนาประเทศไทยตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) นโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาภูมิภาค แผนพัฒนาจังหวัด กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดและนโยบายการพัฒนาของผู้บริหารเทศบาลตำบลกระเป๋น้อย มาใช้ในการกำหนดทิศทางการพัฒนาให้เชื่อมโยงสอดคล้องกับบริบทศักยภาพและความต้องการของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลกระเป๋น้อย โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

(๑) ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) เป็นเป้าหมายในการพัฒนาประเทศไทยอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน อันจะก่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายเดียวกัน ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) เป็นกรอบการพัฒนาในระยะยาว เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศ ดังนี้ “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

วิสัยทัศน์ประเทศไทย 2580

“ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

มั่นคง	มั่งคั่ง	ยั่งยืน
<ul style="list-style-type: none"> มีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคง มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ 	<ul style="list-style-type: none"> ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกระดับเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำจะการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคที่การคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน มีความสมบูรณ์ในทุกที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง อาทิ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงินและทุนอื่นๆ 	<ul style="list-style-type: none"> การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญก้าวหน้าได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างต่อเนื่อง โดยไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเป็นหนี้ ไม่สร้างภาระต่อสิ่งแวดล้อม มีการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลก คนมีความรับผิดชอบด้วยสังคม มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ทุกภาคส่วนในสังคมยึดและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

○ การมีความมั่นคงปลอดภัย จากภัยและการเปลี่ยนแปลง ทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง

○ ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย

○ สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคง มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

○ มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

ความมั่งคั่ง

○ ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกกระดับเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน

○ เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน

○ มีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง อาทิ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญาและทุนอื่น ๆ

ความยั่งยืน

○ การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญด้านรายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างต่อเนื่อง โดยไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม

○ มีการผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลก

○ คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

วิสัยทัศน์ประเทศไทย

ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และมีเป้าหมายการพัฒนา จึงต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศระยะยาวที่จะทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคงใน เอกราชและอธิปไตย มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยภายในและภายนอกประเทศในทุกมิติทุกรูปแบบ และทุกระดับภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการของประเทศ ได้รับการพัฒนายกระดับไปสู่ การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม และพัฒนากลไกที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ที่จะสร้างและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ เพื่อยกระดับฐานรายได้ของประชาชนในภาพรวมและการกระจายผลประโยชน์โดยส่วนรวม และมีศักยภาพในการคิดวิเคราะห์ สามารถ “รู้ รับ ปรับใช้” เทคโนโลยีใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง สามารถเข้าถึงบริการพื้นฐาน ระบบสวัสดิการ และกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีใครถูกทิ้งไว้ข้างหลัง

การพัฒนาประเทศไทยในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคกันทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ด้านความมั่นคง

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคงประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกရာช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคุมไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่เราเก่งทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคู่มือใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคุมไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะรับผิดชอบต่อสังคม และผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติมีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่สามและอนุรักษภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สูการเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่นมาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคมและสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำ นวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยม ความซื่อสัตย์สุจริต ความมั่งคั่ง และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ เป็นแผนพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ซึ่งแปลงยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐) สู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้นทิศทางการพัฒนาของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ จึงมุ่งเตรียมความพร้อมและวางรากฐานในการยกระดับประเทศไทยให้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีกรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมายอนาคตประเทศไทยในปี ๒๕๗๙ ซึ่งกำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เป็นกรอบที่แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ มุ่งตอบสนองวัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาที่กำหนดภายใต้ระยะเวลา ๕ ปี ต่อจากนี้ไปพิจารณาจากการประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาทั้งจากภายนอกและภายในประเทศที่บ่งชี้ถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของประเทศและการสะท้อนถึงโอกาสและความเสี่ยงในการที่จะผลักดันขับเคลื่อนให้การพัฒนาในด้านต่าง ๆ บรรลุผลได้ในระยะเวลา ๕ ปีแรกของยุทธศาสตร์ชาติระยะเวลา ๒๐ ปี

ทั้งนี้โดยได้คำนึงถึงการต่อยอดให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างต่อเนื่องภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับต่อ ๆ ไป
ดังนั้น การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงกำหนดวัตถุประสงค์และยุทธศาสตร์การพัฒนาได้
ดังนี้

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อวางรากฐานให้คนไทยเป็นคนที่สมบูรณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย ค่านิยมที่ดี มี
จิตสาธารณะ และมีความสุข โดยมีสุขภาพและสุขภาพที่ดี ครอบครัวอบอุ่น ตลอดจนเป็นคนเก่งที่มีทักษะ
ความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต

๒. เพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึง
ทรัพยากรและบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการพัฒนาศักยภาพ รวมทั้งชุมชนมีความเข้มแข็ง
พึ่งพาตนเองได้

๓. เพื่อให้เศรษฐกิจเข้มแข็ง แข่งขันได้ มีเสถียรภาพ และมีความยั่งยืนสร้างความเข้มแข็งของฐาน
การผลิตและบริการเดิมและขยายฐานใหม่โดยการใช้นวัตกรรมที่เข้มข้นมากขึ้น สร้างความเข้มแข็งของ
เศรษฐกิจฐานราก และสร้างความมั่นคงทางพลังงาน อาหาร และน้ำ

๔. เพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สามารถสนับสนุนการ
เติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

๕. เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันสมัย และมีการทำงานเชิงบูรณา
การของภาคีการพัฒนา

๖. เพื่อให้มีการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค โดยการพัฒนาภาคและเมืองเพื่อรองรับการ
พัฒนาระดับฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่

๗. เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยมีความเชื่อมโยงกับประเทศต่างๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค
และนานาชาติได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ประเทศไทยมีบทบาทนำและสร้างสรรค์ในด้าน
การค้า การบริการ และการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาคภูมิภาค และโลก

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

เป็นการพัฒนาศักยภาพคนให้มีทักษะ ความรู้และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า
ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรม ยกย่องคุณภาพ
การศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

มุ่งเน้นการเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมายประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดมีรายได้เพิ่มขึ้น
อย่างน้อยร้อยละ ๑๕ กระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพ
เสริมสร้างศักยภาพชุมชน พัฒนาเศรษฐกิจชุมชน และการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานราก

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

มุ่งให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิต
และบริการ บริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมทั้งการคลังและการเงิน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับ
สิ่งแวดล้อม เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ และรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้างสมดุล
ของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน
 ให้ความสำคัญการรักษาความมั่นคงภายใน เสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ และส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและ
ธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจและคุณภาพบุคลากรภาครัฐ ปรับปรุงกระบวนการ
 งบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการ
 ให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

พัฒนาระบบรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาและยกระดับ
 มาตรฐานระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานให้ได้มาตรฐานสากล จัดหาพลังงานให้เพียงพอและ
 สร้างความมั่นคงในการผลิตพลังงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ : การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

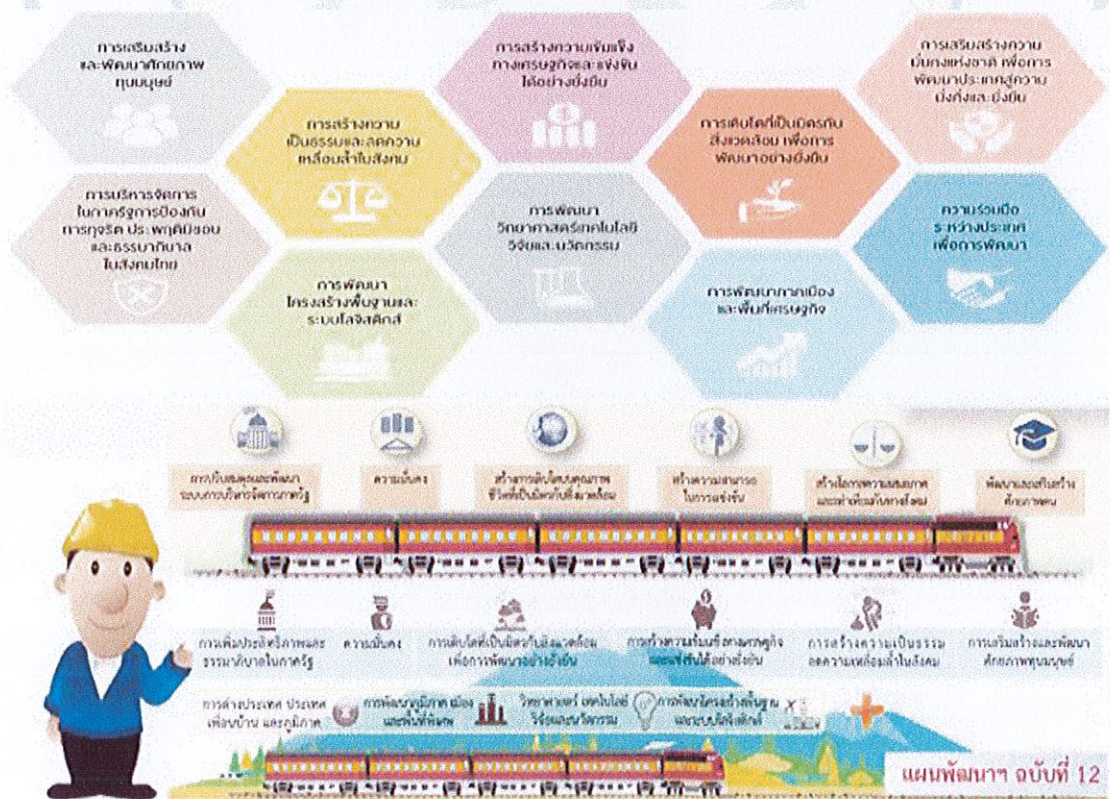
ให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี เร่งส่งเสริมการ
 ลงทุนวิจัยและพัฒนา และผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ : การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

พัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง
 สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ และเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ : ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ
 การบริการ และการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาค พัฒนาความเชื่อมโยงด้านคมนาคม ขนส่งโลจิสติกส์ และ
 โทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาค

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑) แผนพัฒนาภาคใต้ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

แนวคิดและทิศทาง การพัฒนาภาคใต้ : ภาคใต้มีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก และแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสามารถสร้างรายได้ให้กับภาคทั้งพื้นที่ตอนในและชายฝั่งทะเลทั้งสองด้าน รวมทั้งมีระบบนิเวศชายฝั่งที่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำธรรมชาติและเหมาะสมกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ในขณะที่การผลิตภาคเกษตร ได้แก่ ยางพาราและปาล์มน้ำมันซึ่งเป็นแหล่งผลิตและแปรรูปที่สำคัญของประเทศยังเป็นแบบทั่วไป

นอกจากนี้ ภาคใต้มีความได้เปรียบด้านสภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่อยู่ใกล้เส้นทางการค้าโลก สามารถเชื่อมโยงการพัฒนาทั้งพื้นที่ภาคอื่น ๆ ของประเทศ รวมทั้งภูมิภาคเอเชียใต้และเอเชียตะวันออก ดังนั้น การพัฒนาภาคใต้ควรพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นมาตรฐานสากลเพื่อรักษาความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก พร้อมกับพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้เป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติ ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและแปรรูปภาคเกษตรควบคู่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งพัฒนาการเชื่อมโยงการค้า การลงทุนกับภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก

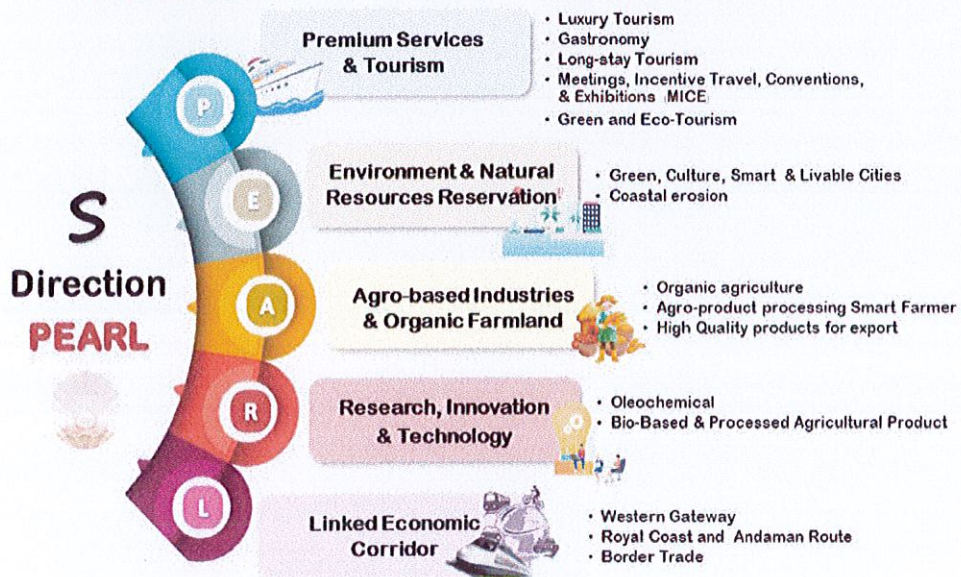
เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์

“แหล่งท่องเที่ยวและบริการที่มีคุณภาพ แหล่งผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและมูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจระหว่างภูมิภาค”

โดยกำหนดทิศทาง การพัฒนาภาคใต้ (S Direction) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนา PEARL โดยมุ่งยกระดับการบริการด้านการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ มาตรฐาน ปลอดภัย และมีมูลค่าสูง (P: Premium Services & Tourism) การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นฐานการผลิตสำหรับสาขาเศรษฐกิจสำคัญของภาค (E: Environment & Natural Resources Reservation) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม (A: Agro - based Industries and Organic Farmland) ส่งเสริมการนางานวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรมในการแปรรูปสินค้าเกษตรหลักของภาคเป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง (R: Research, Innovation & Technology) และพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ เพื่อเป็นพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่สามารถเชื่อมโยงการค้าการลงทุนกับเขตพัฒนาเศรษฐกิจทั้งในและนอกภูมิภาค (L: Linked Economic Corridor)

Southern Direction 2566-2570

เน้น “แหล่งท่องเที่ยวและบริการที่มีคุณภาพ แหล่งผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและมูลค่าสูง
เชื่อมโยงเศรษฐกิจระหว่างภูมิภาค”

เป้าหมายรวม

๑. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคได้ขยายตัวเพิ่มขึ้น
 ๒. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ของภาคได้ลดลง
- ### แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวและบริการ และธุรกิจต่อเนื่องด้านการท่องเที่ยวสู่ การท่องเที่ยวและบริการที่มีมาตรฐานและมีมูลค่าสูง โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่

(๑) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและระบบบริการพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอ มีคุณภาพ มาตรฐาน มีความปลอดภัย และสามารถเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวทั้งในภาคและระหว่างภาคได้อย่างสะดวก อาทิ ท่าเรือ ระบบขนส่งสาธารณะ และระบบสื่อสารและสารสนเทศ เป็นต้น

(๒) ยกระดับมาตรฐานบริการการท่องเที่ยวและส่งเสริมธุรกิจบริการต่อเนื่องกับการท่องเที่ยว

(๓) พัฒนากิจกรรมและบริการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายและสร้างสรรค์ ที่เน้นมาตรฐาน และสนับสนุนการท่องเที่ยวสีเขียว อาทิ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เชิงนิเวศน์ เชิงสุขภาพและการแพทย์ เชิงธุรกิจ และการประชุมสัมมนา การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเมืองเก่า และการท่องเที่ยววิถีชีวิตชุมชน เป็นต้น โดยใช้เรื่องราวที่เป็นเอกลักษณ์ความโดดเด่นของแต่ละพื้นที่เป็นจุดขายเพื่อเพิ่มมูลค่าและดึงดูดนักท่องเที่ยว

(๔) ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและส่งเสริมการตลาดด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ที่มีความสอดคล้อง และเหมาะสมกับนักท่องเที่ยวกลุ่มเฉพาะต่างๆ

๒. พัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรด้วยนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่

(๑) ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลแบบครบวงจรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่จังหวัดกระบี่ สุราษฎร์ธานี ชุมพร และนครศรีธรรมราช เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาภายใต้แนวคิด เศรษฐกิจชีวภาพ และสามารถสร้างมูลค่าให้กับอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน

(๒) สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพในอุตสาหกรรมยางพาราและปาล์มน้ำมัน เพื่อการแปรรูปขั้นกลางและขั้นปลายให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง อาทิ อุตสาหกรรมล้อยางและถุงมือยาง และอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มบริสุทธิ์ เป็นต้น

(๓) สนับสนุนผู้ประกอบการ SMEs และ Start Up ในการใช้ความคิดสร้างสรรค์เพื่อพัฒนา และเพิ่มมูลค่าสินค้าอุตสาหกรรม

๓. พัฒนาและส่งเสริมการผลิตและการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรหลักของภาค โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่

(๑) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและพัฒนาคุณภาพผลผลิตโดยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร ให้มีการผลิตผลผลิตขั้นต้นที่มีคุณภาพรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร โดยเฉพาะยางพาราและปาล์มน้ำมัน รวมทั้ง ส่งเสริมการเชื่อมโยงการพัฒนาเครือข่ายนวัตกรรมและเทคโนโลยี ร่วมกับสถาบันการศึกษาเพื่อวิจัยพัฒนาการออกแบบ พัฒนาและแปรรูปผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ

(๒) ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ของภาค เช่น ข้าว ไม้ผล กาแฟ พืช สมุนไพร ทุเรียน และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อให้เป็นสินค้ามีคุณภาพ ปลอดภัย ได้มาตรฐาน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรม และเทคโนโลยีในกระบวนการผลิต และการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและสร้างความหลากหลายของสินค้า

(๓) ต่อยอดการพัฒนาการผลิตสู่ระบบเกษตรมาตรฐานต่างๆ อาทิ เกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ เป็นต้น โดยเฉพาะพื้นที่บริเวณโดยรอบลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา โดยใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับสู่ Smart Modern Farm

(๔) ส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสาน เพื่อสร้างความสามารถในการพึ่งพาตนเองและความมั่นคงทางด้านอาหารและรายได้ให้กับเกษตรกรรายย่อย

(๕) สร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มเกษตรกร ผู้ประกอบการ SMEs และธุรกิจ Start up เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน เป็นอัตลักษณ์และแข่งขันได้

(๖) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์เพื่อสนับสนุนภาคการเกษตรให้เพียงพอและมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะระบบน้ำชลประทาน และการขนส่งสินค้าเกษตร

(๗) พัฒนาระบบตลาดที่ทันสมัยและมีความหลากหลายให้กับเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกร

๔. อนุรักษ์ ฟื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่

(๑) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการฐานทรัพยากรให้มีความอุดมสมบูรณ์ เพื่อเป็นปัจจัยการผลิตที่มีประสิทธิภาพ และป้องกันความเสี่ยงจากภัยพิบัติธรรมชาติ โดยอาศัยความร่วมมือของชุมชนและท้องถิ่น และใช้เทคโนโลยีและรูปแบบที่เหมาะสมกับทรัพยากรแต่ละชนิดและแต่ละสภาพพื้นที่

(๒) บริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัยและภัยแล้ง

(๓) ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานเพื่อสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน

(๔) บริหารจัดการและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ทั้งขยะ น้ำเสีย และมลพิษทางอากาศ

๕. พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดนและด่านชายแดนให้เอื้อต่อการค้าการลงทุน โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่

(๑) พัฒนาพื้นที่บริเวณเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนให้มีความพร้อมสำหรับรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสามารถเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก และระบบโลจิสติกส์ด้านการขนส่งสินค้าและการผ่านแดนบริเวณด่านชายแดนให้สามารถเชื่อมโยงโครงข่ายทั้งภายในและต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) สนับสนุนมาตรการจูงใจให้กับผู้ประกอบการเพื่อให้เกิดการค้าการลงทุนในพื้นที่

(๔) เตรียมความพร้อมกำลังแรงงานที่มีศักยภาพเพื่อรองรับการประกอบการในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ

๖. พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ เพื่อเป็นพื้นที่เศรษฐกิจใหม่และสามารถเชื่อมโยงการค้าการลงทุนกับเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก และกลุ่มประเทศ BIMSTEC (จังหวัดชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช) โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่

(๑) พัฒนาประตูการค้าฝั่งตะวันตก (Western Gateway) โดยการเพิ่มประสิทธิภาพโครงสร้างพื้นฐานการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ที่มีในปัจจุบันและพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อเชื่อมโยงฝั่งอ่าวไทย - ฝั่งอันดามัน - ประเทศแถบเอเชียใต้

(๒) พัฒนาประตูสู่การท่องเที่ยวอ่าวไทยและอันดามัน (Royal Coast & Andaman Route) โดยพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงฝั่งอ่าวไทยและอันดามันตามแนวประจวบคีรีขันธ์ - ชุมพร - ระนอง - เมียนมา ควบคู่กับการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวและสนับสนุนกิจกรรมกระตุ้นการท่องเที่ยวเชื่อมโยงทั้งสองฝั่งทะเล รวมทั้งการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมทั้งทางบกและทางอากาศ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว

(๓) พัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพและการแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูง (Bio-Based & Processed Agricultural Products) ในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีและนครศรีธรรมราช โดยสนับสนุนการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการผลิต ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าทางการเกษตร โดยเน้นการวิจัยและพัฒนาเพื่อต่อยอดจากการผลิตน้ำมันปาล์มไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่า พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมยางพาราและการแปรรูปอาหาร และพืชเศรษฐกิจสำคัญอื่นๆ

(๔) การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การส่งเสริมวัฒนธรรม และการพัฒนาเมืองน่าอยู่ (Green Culture & Livable Cities) โดยเน้นกรอบการเป็นเมืองที่มีความน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่ม และยังคงรักษาอัตลักษณ์ของพื้นที่ รวมทั้งอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน อนุรักษ์ และส่งเสริมวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพิ่มบทบาทการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้และการท่องเที่ยววิถีชุมชน

๒) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน

“ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าและเกษตรแนวใหม่
เพื่อสังคมแห่งความสุขและวิถีชีวิตที่ยั่งยืน”

นิยาม

- การท่องเที่ยวเน้นคุณค่า หมายถึง การท่องเที่ยวที่มีทรัพยากรธรรมชาติเป็นฐาน (Sun, Sand, Sea) โดยเพิ่มคุณค่า ประสบการณ์ การเรียนรู้ ให้นักท่องเที่ยว ด้วยต้นทุนที่มีอยู่หรือที่สร้างขึ้นใหม่ เช่น การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ นักท่องเที่ยวมาเที่ยวชมทัศนียภาพที่สวยงาม และได้รับคุณค่าเพิ่มในบริการด้านสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ท่องเที่ยวชุมชน ฯลฯ

- การเกษตร หมายถึง พืช ประมง และปศุสัตว์

- เกษตรกรรมยั่งยืน (Sustainable agriculture) หมายถึง ระบบการเกษตรที่ครอบคลุมถึงวิถีชีวิตของเกษตรกร กระบวนการผลิต และการจัดการทุกรูปแบบเพื่อให้เกิดความสมดุลย์ทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศ ซึ่งนำไปสู่การพึ่งตนเองและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเกษตรกรและผู้บริโภค

- เกษตรกรรมสมัยใหม่ (Smart farming) หมายถึง เกษตรที่ใช้นวัตกรรม การวิจัย วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี เป็นการทำให้เกษตรแบบแม่นยำ ควบคุมปัจจัยผันแปร (เช่น ดิน น้ำ อากาศ ใช้เครื่องจักรกลเกษตร) ได้เต็มประสิทธิภาพ รวมกลุ่มการผลิต และมีมาตรฐาน สอบกลับได้ เทียบเคียงได้กับต่างประเทศ

- ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง แนวคิดและปรัชญาในการดำรงชีพ ที่ได้รับพระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

พันธกิจกลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน (Mission)

๑. ฟื้นฟู เยียวยา ผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจเกี่ยวเนื่องในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ผลักดันให้เกิดโครงการที่มีผลกระทบหลายมิติและทุกภาคส่วนได้รับประโยชน์ เช่น โครงการบ่อปลายักษ์

๒. เร่งสร้างนวัตกรรมบริการและการท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูง (High valued services) ซึ่งมีความหลากหลาย นำไปสู่การพัฒนาและสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวสำหรับวิถีชีวิตใหม่ (New normal) โดยใช้ความโดดเด่นของทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย เน้นประสบการณ์ การเรียนรู้ ผสมผสานวิถีชีวิต เช่น ท่องเที่ยวชุมชน การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เชิงวัฒนธรรม

๓. ส่งเสริมให้พัฒนาการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและความปลอดภัย โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค รวมทั้งพัฒนากำลังคนด้านการท่องเที่ยว และส่งเสริมด้านการตลาดประชาสัมพันธ์ในระดับโลก เพื่อยกระดับรายได้จากการท่องเที่ยว

๔. ผลักดันให้เกิดการเกษตรยั่งยืน (Sustainable Farming) และเกษตรสมัยใหม่ (Smart Farming) อย่างครบวงจร ให้มีผลิตผลและมีมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน เพื่อความมั่นคงทางอาหาร และสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

๕. พัฒนาและเสริมสร้างทักษะด้านต่าง ๆ เช่น การพัฒนา SME ให้เป็นผู้ประกอบการแบบ Smart Enterprise ทักษะการใช้เทคโนโลยีในการทำเกษตรรูปแบบใหม่ ๆ รวมทั้งสร้างความเข้มแข็งโดยการรวมกลุ่มการสร้างตลาดรองรับผลิตผลเกษตร ซึ่งจะสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

๖. พัฒนาให้อันดามันเป็นเมืองอัจฉริยะและน่าอยู่ (Andaman Smart and Livable City) โดยยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม สิ่งอำนวยความสะดวก เน้นความปลอดภัย ด้วยเทคโนโลยีล้ำสมัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๗. พัฒนาทักษะให้คนมีสมรรถนะสูงและมีความรับผิดชอบต่อสังคม กระจายรายได้ ลดความเหลื่อมล้ำ เป็นสังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนและสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม

๘. ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาาระบบสาธารณสุข โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ป้องกันและเตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงต่อภัยพิบัติ และเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภาครัฐ

เป้าประสงค์รวม (Objectives)

๑. เพื่อให้ผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) สามารถฟื้นตัวกลับมาได้อย่างรวดเร็ว

๒. เพื่อยกระดับการพึ่งพาตนเองภายในท้องถิ่น เน้นการสร้างเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ ๆ ที่หลากหลาย เช่น การส่งเสริมการท่องเที่ยวเน้นมูลค่าที่มีมาตรฐานและปลอดภัย การใช้การเกษตรยั่งยืนและเกษตรแนวใหม่อย่างครบวงจร เพื่อเพิ่มมูลค่าในการผลิตของห่วงโซ่มูลค่า (Value chain) ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

๓. เพื่อให้สังคมมีความสุขถ้วนหน้า ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง มีความมั่นคงในทุกมิติ มีความยืดหยุ่นสามารถพาตนเองและครอบครัวให้ก้าวผ่านวิกฤติต่าง ๆ รวมทั้งใช้ประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น (Resilience)

๔. เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารภาครัฐที่ตอบสนองกับความต้องการของประชาชน

ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning)

จากการวิเคราะห์จุดแข็งและความพร้อมของแต่ละจังหวัดในกลุ่มอันดามัน โดยแยกเป็นศักยภาพร่วมและศักยภาพเฉพาะจังหวัด จึงกำหนดจุดยืนของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ดังนี้

๑. World Class Wellness Tourism แหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพด้วยทรัพยากรธรรมชาติระดับโลก

๒. Sustainable High - Value Agriculture แหล่งเกษตรกรรมมูลค่าสูงที่ยั่งยืน เพื่อความมั่นคงทางอาหาร ปลอดภัย และยั่งยืน

๓. Andaman Seafood Paradise แหล่งอาหารประมงทะเลชั้นนำของประเทศ

ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

๑) ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : พื้นฟูเศรษฐกิจ และเยียวยาผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและกิจการต่อเนื่องอื่น ๆ ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : สนับสนุนและพัฒนาการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : ส่งเสริมการเกษตรยั่งยืนและเกษตรสมัยใหม่ให้มีประสิทธิภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : การพัฒนาสังคมและความมั่นคงในทุคมิติ

๒) วัตถุประสงค์

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : พื้นฟูเศรษฐกิจ และเยียวยาผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและกิจการต่อเนื่องอื่น ๆ ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙)

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ และเยียวยาผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและกิจการต่อเนื่องอื่น ๆ ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันที่ได้รับผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ให้สามารถกลับมาสู่ภาวะปกติหรือดีกว่า และปลอดภัยยิ่งกว่าเดิม

๒. เพื่อเร่งการจ้างงาน พัฒนา หรือเพิ่มทักษะอาชีพ บุคลากรด้านการการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

๓. เพื่อเร่งสร้างความเชื่อมั่น ความปลอดภัย และการบริการที่เป็นมาตรฐาน ให้กับนักท่องเที่ยว

๔. เพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน ในการร่วมมือเพื่อหาแนวทาง ในการฟื้นฟูเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : สนับสนุนและพัฒนาการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาและฟื้นฟูโครงสร้างพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานและความปลอดภัย

๒. เพื่อศึกษาวิจัยและสร้างนวัตกรรมการท่องเที่ยวเน้นคุณค่า

๓. เพื่อพัฒนากาลังคนด้านการท่องเที่ยวและกิจการเกี่ยวเนื่อง

๔. เพื่อพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเพิ่มมูลค่า กฎหมาย และมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

๕. เพื่อสร้างการตลาดการท่องเที่ยวในระดับโลก

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : ส่งเสริมการเกษตรยั่งยืนและเกษตรสมัยใหม่ให้มีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค ที่สนับสนุนการเกษตรยั่งยืนและเกษตรสมัยใหม่

๒. เพื่อสร้างและพัฒนานวัตกรรมเกษตรสมัยใหม่ ให้ได้ผลผลิตใหม่ ๆ และการเกษตรที่มีประสิทธิภาพและมูลค่าสูง (เหนือน้อยได้มาก Less for more)

๓. เพื่อพัฒนาเกษตรกรและส่งเสริมการรวมกลุ่มให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ด้วยปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๔. เพื่อส่งเสริมการเกษตร เกษตรแปรรูป ให้ได้มูลค่าและมีผลผลิตสูง

๕. เพื่อสร้าง ยกระดับ และพัฒนาแนวทางการตลาดสำหรับสินค้าเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : การพัฒนาสังคมและความมั่นคงในทุคมิติ

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม สิ่งอำนวยความสะดวก ด้วยเทคโนโลยี ล้ำสมัย เพื่อชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีและปลอดภัย

๒. เพื่อส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อจัดการด้านสิ่งแวดล้อม

๓. เพื่อพัฒนาการศึกษาให้คนมีสมรรถนะสูงและมีความรับผิดชอบต่อสังคม
๔. เพื่อลดปัญหาและสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม
๕. เพื่อกระจายรายได้ ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน
๖. เพื่อเพิ่มสมรรถนะระบบสาธารณสุขกลุ่มจังหวัดอันดามัน
๗. เพื่อดูแลรักษาความปลอดภัยและเตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงต่อภัยพิบัติ
๘. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภาครัฐ

๓) แผนพัฒนาจังหวัดกระบี่ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดกระบี่ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

“เมืองท่องเที่ยวคุณภาพระดับนานาชาติ เกษตรอุตสาหกรรมยั่งยืน สังคมน่าอยู่ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และปรับตัวเท่าทันต่อบริบทการเปลี่ยนแปลง”

วัตถุประสงค์ :

- ๑) พัฒนาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพที่เติบโตอย่างยั่งยืนในระดับนานาชาติ เชื่อมโยงกับศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชุมชน
- ๒) เสริมสร้างศักยภาพเศรษฐกิจทั้งภาคการท่องเที่ยว เกษตร อุตสาหกรรม ของจังหวัดให้มีคุณภาพแข่งขันได้ มีคุณธรรม รับผิดชอบต่อสังคมและเป็นเศรษฐกิจบนฐานความรู้และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๓) พัฒนาคอนให้มีคุณภาพ มีคุณธรรม สามารถนำความรู้และทักษะไปใช้ในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพได้อย่างเต็มศักยภาพ และสามารถปรับตัวรองรับบริบทการเปลี่ยนแปลง
- ๔) ดำรงความหลากหลายทางชีวภาพ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด :

- ๑) อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๓
- ๒) ประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจน ไม่เกินร้อยละ ๕.๖๙
- ๓) อัตราการว่างงาน ต่ำกว่าร้อยละ ๓

ประเด็นการพัฒนา :

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : พัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและยั่งยืน เพิ่มศักยภาพให้ได้มาตรฐานสากล บนฐานอัตลักษณ์ และเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระดับภูมิภาคและนานาชาติ

วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อพัฒนาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่หลากหลาย มีความโดดเด่น และเติบโตอย่างยั่งยืนในระดับนานาชาติ เชื่อมโยงกับศิลปวัฒนธรรม วิถีชุมชน มีอัตลักษณ์ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๒) เพื่อพัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์ มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างมีเสถียรภาพ สร้างงาน สร้างรายได้ และกระจายรายได้ถึงชุมชน
- ๓) เพื่อพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวให้มีศักยภาพในการบริการระดับสากลบนฐานอัตลักษณ์ท้องถิ่น มีความสามารถในการปรับตัวพร้อมรับมือการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ
- ๔) เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบคมนาคม และสิ่งอำนวยความสะดวกพร้อมรองรับคนทั้งมวล สอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว
- ๕) เพื่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน สมดุลกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี เชื่อมโยงการท่องเที่ยวของจังหวัดสู่ภูมิภาคและนานาชาติ
- ๖) เพื่อยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยว และสุขอนามัยสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์ที่ดีแก่นักท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด

- (๑) อัตราการขยายตัวรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ จากปีที่ผ่านมา
- (๒) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ขยายตัวไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ จากปีที่ผ่านมา
- (๓) การพัฒนาทักษะของบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้มีศักยภาพสูงขึ้น โดยผ่านการฝึกอบรมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐
- (๔) จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก หรือโครงสร้างพื้นฐานไม่น้อยกว่า ๕ แห่งต่อปี
- (๕) จำนวนชุมชนท่องเที่ยวและสถานประกอบการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ที่เข้าสู่เกณฑ์มาตรฐานแต่ละประเภทสถานประกอบการ ไม่น้อยกว่า ๕ แห่งต่อปี
- (๖) จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่เข้าสู่ Smart City ไม่น้อยกว่า ๒ แห่ง
- (๗) ร้อยละของจำนวนพื้นที่ตัวอย่างแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีคุณภาพน้ำทะเลจากการตรวจวัดอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานระดับดี ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ของจำนวนตัวอย่างแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมด
- (๘) จำนวนอุบัติเหตุที่เกิดกับนักท่องเที่ยวต่างชาติลดลง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี
- (๙) แหล่งท่องเที่ยวและสถานประกอบการด้านสุขภาพผ่านการตรวจประเมินรับรองตามมาตรฐาน ร้อยละ ๑๐๐
- (๑๐) จำนวนกิจกรรมหรือการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับภูมิภาคและต่างประเทศไม่น้อยกว่า ๕ กิจกรรม/ครั้งต่อปี

แนวทางการพัฒนา

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่หลากหลาย มีความโดดเด่น และเติบโตอย่างยั่งยืนในระดับนานาชาติ เชื่อมโยงกับศิลปวัฒนธรรม วิถีชุมชน มีอัตลักษณ์ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑.๑) พัฒนาโครงการท่องเที่ยวหลักของจังหวัดให้เป็นเมืองท่องเที่ยวสีเขียวระดับอาเซียน และเป็นเมืองอัจฉริยะมีการเติบโตอย่างยั่งยืน มีความสมดุลกับสิ่งแวดล้อม และการใช้พลังงานสะอาด

(๑.๒) พัฒนาเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ได้มาตรฐานสากลบนฐานอัตลักษณ์ความเป็นไทย และเพิ่มศักยภาพการบริการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

(๑.๓) พัฒนาให้เป็นเมืองศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น วิถีชุมชน และศิลปะร่วมสมัย โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์ หลากหลาย มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างมีเสถียรภาพ สร้างงาน สร้างรายได้และกระจายรายได้เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจท้องถิ่น

(๒.๑) พัฒนา และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน สร้างความตระหนักในการรักษาทรัพยากรทางการท่องเที่ยว และสิ่งแวดล้อม

(๒.๒) ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวที่หลากหลาย และรูปแบบใหม่ๆ ที่เน้นคุณภาพ และเพิ่มมูลค่าจากรฐานทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย และมีชื่อเสียงระดับโลก

(๒.๓) พัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชน สินค้า และบริการด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพสูงมีอัตลักษณ์ประจำถิ่น

(๒.๔) พัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชน รวมทั้งสินค้าและบริการในชุมชนให้ได้มาตรฐานบนฐานอัตลักษณ์ประจำถิ่น

แนวทางการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวให้มีศักยภาพในการบริการระดับสากลบนฐานอัตลักษณ์ท้องถิ่น มีความสามารถในการปรับตัวพร้อมรับมือการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ

(๓.๑) พัฒนาหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ ให้สามารถรองรับและมีจำนวนเพียงพอกับความต้องการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

(๓.๒) พัฒนาบุคลากร และผู้ประกอบการให้มีทักษะ จิตบริการ และองค์ความรู้ด้านการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพเท่าทันการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

แนวทางการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบคมนาคมที่เชื่อมโยง มีความปลอดภัย และสิ่งอำนวยความสะดวกพร้อมรองรับคนทั้งมวล ตามมาตรฐานสากล สอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว

(๔.๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก ที่รองรับคนทั้งมวล และคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยววันนั้นๆ

(๔.๒) เชื่อมโยงการคมนาคมทั้งทางบก ทางอากาศ และทางทะเล อย่างเป็นระบบ มีการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการให้บริการ รวมทั้งสร้างความปลอดภัย และการเชื่อมโยงจากแหล่งท่องเที่ยวรองกับแหล่งท่องเที่ยวหลัก

แนวทางการพัฒนาที่ ๕ การบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน สมดุลกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี เชื่อมโยงการท่องเที่ยวของจังหวัดสู่ภูมิภาคและนานาชาติ

(๕.๑) ควบคุมและจัดระเบียบผังเมือง รวมทั้งการจัดระเบียบแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นไปตามกฎหมาย มีความสวยงาม เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งตรวจสอบ เร่งรัดสถานประกอบการด้านการท่องเที่ยวให้ดำเนินการให้ถูกต้องตามระเบียบ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๕.๒) พัฒนาสถานประกอบการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม หรือมาตรฐานแต่ละประเภทกิจการในระดับประเทศ อาเซียน และนานาชาติ

(๕.๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวและบริการด้านการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕.๔) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับ และผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีการนำเทคโนโลยีมาช่วยในการบริหารจัดการ

(๕.๕) สร้างภาพลักษณ์การเป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้เป็นที่รู้จักด้วยการตลาดและการประชาสัมพันธ์เชิงรุก และเชื่อมโยงการท่องเที่ยวสู่ภูมิภาคและนานาชาติ

แนวทางการพัฒนาที่ ๖ ยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สุขอนามัย พร้อมป้องกันและรับมือกับปัจจัยเสี่ยงทุกรูปแบบ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์ที่ดีแก่นักท่องเที่ยว

(๖.๑) พัฒนาระบบมาตรฐานความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยว และสุขอนามัยสิ่งแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยว

(๖.๒) เพิ่มประสิทธิภาพระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อสร้างความเชื่อมั่น และการป้องกันรวมทั้งสามารถรองรับภัยพิบัติและสาธารณภัยได้รวดเร็วด้วยการสร้างเครือข่ายอาสาสมัครและการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย

(๖.๓) พัฒนาระบบมาตรฐานความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : ยกระดับขีดความสามารถในการผลิตด้านการเกษตร แปรรูป และตลาดสินค้าเกษตร

อย่างครบวงจรควบคู่กับการพัฒนาอุตสาหกรรมสะอาดและพลังงานทางเลือก

วัตถุประสงค์

(๑) พัฒนาจังหวัดกระบี่ให้เป็นแหล่งผลิตปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มคุณภาพ

(๒) ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพ มาตรฐาน โดยใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยีงานวิจัย และนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มจากการแปรรูป

(๓) พัฒนาภาคเกษตรกรรมให้มีความหลากหลาย เพื่อให้ภาคเกษตรมีเสถียรภาพทางการเกษตรมีความมั่นคงด้านอาหาร และปลอดภัยต่อผู้บริโภค

(๔) ส่งเสริมการสร้างมูลค่าการผลิตสินค้าเกษตร เพื่อให้เกษตรกรมีความมั่นคงด้านรายได้ และเป็นฐานเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัด

(๕) พัฒนาจังหวัดกระบี่ให้เป็นแหล่งอุตสาหกรรมสะอาด และมีการใช้พลังงานทดแทน

ตัวชี้วัด

- (๑) อัตราการสกัดน้ำมันปาล์มดิบโดยเฉลี่ยทั้งปี ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๘
- (๒) อัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนสินค้าเกษตรที่ได้รับรองมาตรฐาน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ จากปีที่ผ่านมา
- (๓) อัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีอาชีพด้านการเกษตรที่หลากหลายเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ จากปีที่ผ่านมา
- (๔) อัตราการขยายตัวของมูลค่าผลผลิตปศุสัตว์ที่สำคัญเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ จากค่าเฉลี่ยห้าปีที่ผ่านมา
- (๕) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ภาคเกษตร ขยายตัวไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ จากค่าเฉลี่ยห้าปีที่ผ่านมา
- (๖) จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและยางพาราที่เป็นโรงงานอุตสาหกรรมสะอาดเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ของโรงงานอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและยางพาราทั้งหมด
- (๗) จำนวนผู้ผลิตและผู้ใช้งานทดแทนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๐ แห่งต่อปี

แนวทางการพัฒนา

- (๑) เพิ่มผลผลิตการผลิตปาล์ม น้ำมัน ปาล์ม และยางพารา
- (๒) ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืน เช่น เกษตรผสมผสาน เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรอินทรีย์ หรืออื่นๆ ตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๓) พัฒนาศักยภาพเกษตรกร เกษตรกรรุ่นใหม่ และสถาบันเกษตรกรในการบริหารจัดการสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพแบบครบวงจร
- (๔) ขยายฐานการผลิตสินค้าเกษตรที่หลากหลาย เพื่อสร้างอาชีพ สร้างรายได้ และความมั่นคงด้านอาหาร
- (๕) พัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำ ให้มีประสิทธิภาพทั้งระบบน้ำในเขตชลประทาน และนอกเขตชลประทานให้ครอบคลุมทั่วถึง
- (๖) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับภาคเกษตรและอุตสาหกรรม
- (๗) ส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยี หรืองานวิจัย หรือนวัตกรรมในการแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
- (๘) ส่งเสริมและยกระดับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พัฒนาคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชนสู่ผู้บริโภค
- (๙) ส่งเสริมการตลาด พัฒนาลาดสินค้าเกษตร (ทั้งตลาดออฟไลน์และออนไลน์) และทำเทียบเรือประมงที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน
- (๑๐) พัฒนาพลังงานทดแทนเพื่อใช้เป็นแหล่งพลังงานทางเลือกของจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : พัฒนาคูณภาพชีวิตประชาชนสู่สังคมน่าอยู่และปรับตัวเท่าทันต่อบริบทการเปลี่ยนแปลง

วัตถุประสงค์

- (๑) ประชาชนมีความสุข และมีคุณภาพชีวิตดี
- (๒) เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ทุกช่วงวัย และเยาวชนที่ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ
- (๓) ประชาชนได้รับบริการจากสาธารณสุขขั้นพื้นฐานและโครงสร้างพื้นฐานที่เพียงพอและมีคุณภาพ
- (๔) การบริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ให้ประชาชนได้รับบริการอย่างทั่วถึง
- (๕) ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- (๖) แรงงานมีศักยภาพและทักษะความสามารถตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและแข่งขันได้
- (๗) แรงงานและผู้ด้อยโอกาสได้รับการคุ้มครองจากสวัสดิการ
- (๘) ประชาชนมีคุณธรรม จริยธรรม และใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันในการดำรงชีวิต

ตัวชี้วัด

- (๑) ประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจน ไม่เกินร้อยละ ๕.๖๙
- (๒) ร้อยละของครัวเรือนที่ตกเกณฑ์ จปฐ.ได้รับการแก้ไขและผ่านเกณฑ์ จปฐ.ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐
- (๓) ผลการทดสอบโอเน็ตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒
- (๔) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ ๑๕ - ๕๙ ไม่ต่ำกว่า ๙.๒๗ ปี
- (๕) ร้อยละของสถานบริการสาธารณสุขที่ได้รับการรับรองคุณภาพ HA ต่อสถานบริการสาธารณสุขทั้งหมดมีไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐๐

- (๖) อัตราการว่างงานไม่เกินร้อยละ ๓
- (๗) อัตราการลดลงของคดีอาญา ลดลงไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ จากปีที่ผ่านมา
- (๘) ร้อยละของหมู่บ้านที่มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดระดับรุนแรงมีไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของหมู่บ้านทั้งหมด

- (๙) ร้อยละของผู้อยู่ในระบบประกันสังคมต่อกำลังแรงงานไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๕
- (๑๐) ร้อยละของผู้สูงอายุและคนพิการได้รับเบี้ยยังชีพไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐๐ ของผู้สูงอายุและคนพิการที่ลงทะเบียนรับเบี้ยยังชีพทั้งหมด

แนวทางการพัฒนา

- (๑) เสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมและความร่วมมือของเครือข่ายเพื่อปรับตัวให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง
- (๒) ป้องกัน บำบัด และปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติดและอบายมุขทุกกลุ่ม
- (๓) สร้างความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแก่ประชาชนทุกพื้นที่
- (๔) ยกระดับคุณภาพการศึกษาของเยาวชน และพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้ทุกช่วงวัย
- (๕) พัฒนาศักยภาพของแรงงานให้มีขีดความสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลง แข่งขันได้ในระดับประเทศและสากล ควบคู่กับการยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีของแรงงาน

- (๖) ยกระดับคุณภาพชีวิตครัวเรือนเพื่อให้ครัวเรือนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
- (๗) พัฒนาสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็งพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคม
- (๘) จัดสวัสดิการสังคมให้ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย และให้ความช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสในสังคม
- (๙) สร้างค่านิยมที่พึงประสงค์ของคนกระบี่ เสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมในการดำรงชีวิต และอนุรักษ์

ศิลปวัฒนธรรมประเพณีเมืองกระบี่

- (๑๐) ยกระดับคุณภาพการให้บริการสาธารณสุข ส่งเสริมการควบคุม ป้องกันโรค และฟื้นฟูสุขภาพ ทุกช่วงวัย
- (๑๑) พัฒนาและส่งเสริมกีฬาเพื่อสร้างสุขภาวะที่ดีของประชาชน
- (๑๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน
- (๑๓) ส่งเสริมการดำรงชีวิตของประชาชนตามแนวทางพระราชดำริและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และเกิดทุนสถาบันพระมหากษัตริย์

- (๑๔) สนับสนุนให้มีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน
- ### วัตถุประสงค์

๑. พื้นที่ ชุมชน มีการบริหารจัดการ รักษา และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. ทรัพยากรป่าไม้ได้รับการดูแลรักษาและฟื้นฟูให้คงความอุดมสมบูรณ์
๓. ทรัพยากรน้ำมีคุณภาพดี มีปริมาณเพียงพอ
๔. เป็นเมืองสะอาด มีการบริหารจัดการขยะที่ถูกวิธี
๕. ประชาชนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด

(๑) จำนวนโครงการ/กิจกรรมด้านการอนุรักษ์ พื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ของภาคส่วนต่างๆ ในจังหวัด มีไม่ต่ำกว่า ๒๐ โครงการต่อปี

(๒) พื้นที่ป่าหรือที่สาธารณะที่ถูกบุกรุกและมีการจับกุม ได้รับการฟื้นฟูร้อยละ ๒๐ ของพื้นที่ป่าหรือที่สาธารณะที่ถูกบุกรุกและมีการจับกุม

(๓) ร้อยละขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการขยะถูกต้องตามหลักวิชาการและหลักสากล ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด

(๔) จำนวนคุณภาพแหล่งน้ำผิวดินและแหล่งน้ำทะเล อยู่ในเกณฑ์ดีไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๕ ของจำนวนจุดที่ตรวจวัดทั้งหมด

(๕) จำนวนกิจกรรมด้านอนุรักษ์พื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของสถานศึกษาทั้งจังหวัด ไม่ต่ำกว่า ๓๐ กิจกรรม

แนวทางการพัฒนา

(๑) คุ้มครอง ป้องกัน รักษา พื้นที่พื้นที่ป่า และป่าอนุรักษ์

(๒) ป้องกันและควบคุมการสร้างมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมโดยบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง

(๓) พัฒนาระบบบำบัดมลพิษที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และเพียงพอ

(๔) สร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายด้านสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการจัดการอย่างมีส่วนร่วมของชุมชน

(๕) บริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งโดยคำนึงถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น

(๖) บริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการทุกภาคส่วน

(๗) สร้างจิตสำนึกของประชาชน ไม่ให้ทำลายและมีส่วนร่วมในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมกิจกรรม CSR ด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์

เมืองท่องเที่ยวคุณภาพ เกษตรอุตสาหกรรมยั่งยืน สังคมน่าอยู่

พันธกิจ

(๑) เสริมสร้างศักยภาพเศรษฐกิจจังหวัด (ด้านการท่องเที่ยว ด้านการเกษตร ด้านโครงสร้างพื้นฐาน) ให้มีคุณภาพ แข่งขันได้มีคุณธรรมรับผิดชอบต่อสังคมและเป็นเศรษฐกิจบนฐานความรู้ ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(๒) พัฒนาคคนให้มีความรู้ มีคุณธรรมและสามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพได้อย่างเต็มศักยภาพ

(๓) ดำรงความหลากหลายทางชีวภาพและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(๔) พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ คุณภาพ รวมถึงสร้างความพึงพอใจให้กับผู้รับบริการ(ประชาชน)สูงสุด

(๕) อนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม วิถีชุมชน อัตลักษณ์ ประเพณีท้องถิ่น เชื่อมโยงกับการสร้างอาชีพและรายได้ของท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นการท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism)

กลยุทธ์

- (๑) อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการดำเนินกิจกรรมท่องเที่ยวที่เอื้อต่อการเป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพ
- (๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวกให้สอดคล้องกับบริบทที่เกี่ยวข้องเพื่อรองรับการเป็นเมืองท่องเที่ยว
- (๓) ให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว ทั้งการให้ข้อมูลให้ความช่วยเหลือแก่นักท่องเที่ยวด้านต่างๆ
- (๔) สร้างค่านิยมให้ทุกภาคส่วนตระหนักในความเป็นเจ้าของบ้านที่เต็มใจบริการ รวมทั้งให้ความสำคัญกับการผลิตและยกระดับคุณภาพของบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
- (๕) พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย เพื่อดึงดูดใจนักท่องเที่ยว
- (๖) พัฒนาระบบและมาตรการรักษาความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวและประชาชน
- (๗) สร้างภาพลักษณ์การจัดการท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักของนานาชาติโดยการรักษาจุดยืนของการเป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพ
- (๘) ควบคุมและจัดระเบียบผังเมืองให้เป็นไปตามกฎหมาย โดยคำนึงถึงความเป็นระเบียบเรียบร้อยการจัดแบ่งเขตพื้นที่ (Zoning) ความสวยงาม รวมทั้งคำนึงถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๙) พัฒนาระบบบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในพื้นที่เพื่อเป็นกติกากในการพัฒนาการจัดระเบียบและการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน
- (๑๐) ส่งเสริมการสืบสานศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้เกื้อหนุนต่อการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร และเพิ่มศักยภาพให้กับเกษตรกร

กลยุทธ์

- (๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับภาคเกษตร
- (๒) พัฒนาศักยภาพเกษตรกรให้มีความสามารถในการผลิตและการบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพ
- (๓) สนับสนุนการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน เพื่อแก้ไขภาวะภัยแล้ง การเกิดอุทกภัย และเพื่อใช้ในภาคเกษตรกรรม
- (๔) ส่งเสริมการสร้างอาชีพเสริมแก่เกษตรกรเพื่อสร้างความมั่นคงด้านรายได้
- (๕) ส่งเสริมการขยายฐานการผลิตสินค้าเกษตรที่หลากหลาย ทั้งพืช ปศุสัตว์ ประมง ในรูปแบบการผลิตที่เหมาะสม เพื่อสร้างรายได้และสร้างความมั่นคงด้านอาหารของจังหวัด
- (๖) ส่งเสริมการทำเกษตรชีวภาพ วนเกษตร เกษตรผสมผสาน ตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๗) สนับสนุนให้มีการใช้สินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชนภายในจังหวัด
- (๘) สนับสนุนการลดต้นทุนการผลิตทางการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เสริมสร้างคุณภาพชีวิตประชาชนสู่สังคมน่าอยู่

กลยุทธ์

- (๑) ป้องกันและแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด
- (๒) สร้างความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแก่ประชาชน
- (๓) พัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีความสามารถในการแข่งขันระดับประเทศและรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

- (๔) เสริมสร้างสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็งพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจและสังคม
- (๕) ส่งเสริมการนำค่านิยมหลักของคนไทย ๑๒ ประการ มาปฏิบัติให้เกิดผลเป็นรูปธรรม
- (๖) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
- (๗) ส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพอนามัยที่ดี
- (๘) ส่งเสริมการสร้างคุณธรรม จริยธรรม ให้เกิดขึ้นในสังคม
- (๙) ส่งเสริมและสนับสนุนการเป็นเมืองกีฬา (Sports City)

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการเป็นเมืองท่องเที่ยว

คุณภาพ

กลยุทธ์

- (๑) สนับสนุนการแก้ไขปัญหาขยะน้ำเสีย ปัญหามลพิษจากโรงงาน น้ำทะเลกัดเซาะชายฝั่ง และทรัพยากรธรรมชาติถูกบุกรุกทำลาย
- (๒) สร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนในการรักษา ฝักระวังทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้เอื้อต่อการเป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพ
- (๓) อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้เอื้อต่อการดำรงชีวิตของประชาชน
- (๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้พลังงานหมุนเวียนเพื่อใช้เป็นแหล่งพลังงานที่สำคัญของจังหวัด

*** หมายเหตุ

เมืองท่องเที่ยวคุณภาพ ประกอบด้วย

- ๑. ทุกภาคส่วนตระหนักในความเป็นเจ้าของบ้านที่ดี มีจิตใจบริการ
- ๒. การจัดการท่องเที่ยวจะเน้นทำการตลาดและสร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว โดยการรักษา จุดยืนของการเป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพ
- ๓. เน้นการให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว
- ๔. สร้างระบบและมาตรการรักษาความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว
- ๕. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และดำเนินกิจกรรมท่องเที่ยวที่เอื้อต่อการเป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงคุณภาพระดับนานาชาติ
- ๖. พัฒนาคู่มือสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อสร้างความสะดวกสบายและยกระดับมาตรฐานความเป็นเมืองท่องเที่ยวระดับนานาชาติ
- ๗. พัฒนาระบบบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในพื้นที่ เพื่อเป็นกติกากในการจัดระเบียบพัฒนาและแก้ไขปัญหา

เกษตรอุตสาหกรรม คือ การนำเทคโนโลยีเข้ามาผสมผสานกับการเกษตรแบบดั้งเดิม โดยมีจุดประสงค์เพื่อเพิ่มคุณค่าผลผลิตทางการเกษตรที่มีอยู่เพื่อตอบสนองความต้องการพื้นฐานของประชาชนที่เพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็ว และสามารถเก็บรักษาผลผลิตส่วนที่เหลือเพื่อความขาดแคลนในอนาคตเกษตรอุตสาหกรรมยังมีส่วนช่วยในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเกษตรกรให้ดีขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป เพราะหลักการของเกษตรอุตสาหกรรม (จากพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว) เป็นการนำวิทยาการมาเป็นส่วนเสริมเพื่อเพิ่มศักยภาพให้การเกษตร แต่ยังคงการเกษตรกรรมแบบดั้งเดิมที่สอดคล้องกับธรรมชาติไว้เป็นหลักจึงทำให้เกิดความสมดุล ระหว่างประชากรเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาที่อยู่ในรูปแบบของความเรียบง่ายและพอเพียง ซึ่งถือเป็นการวางรากฐานการดำเนินชีวิตของพสกนิกรชาวไทยที่ยั่งยืน

สังคมน่าอยู่ หมายถึง สังคมที่ประชาชนอยู่ด้วยความสุข มั่นคงปลอดภัย สะดวกสบาย สิ่งแวดล้อมที่ดี มีสุขภาพกายและใจดี มีงานทำ มีสังคมสงบสุข ประชาชนมีความสร้างสรรค์ ร่วมคิดร่วมทำ ภายใต้การสนับสนุนจากภาครัฐ และองค์กรต่าง ๆ

๒. ยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลกระปี่น้อย

๒.๑ วิสัยทัศน์

จากการประชุมเชิงปฏิบัติการเวทีประชาคม เพื่อระดมความคิด สรุปสภาพปัญหา/ความต้องการของประชาชนในตำบลกระปี่น้อย รวมถึงการวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาสและอุปสรรค คณะกรรมการพัฒนาเทศบาลตำบลกระปี่น้อยและคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลกระปี่น้อย ได้ร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เพื่อเป็นสภาพการณ์ในอนาคต ซึ่งเป็นความมุ่งหมายและปรารถนา คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นหรือบรรลุผลในอนาคตข้างหน้า ตำบลกระปี่น้อยเป็นพื้นที่ที่มีความเจริญอย่างต่อเนื่อง เป็นตำบลที่ประชาชนนับถือศาสนาพุทธและอิสลามคิดเป็นร้อยละ ๕๐ : ๕๐ จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นในอนาคต ดังนี้

**“มุ่งสู่การบริหารจัดการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล ประชาชนมีส่วนร่วม
ตอบสนองความต้องการเพื่อให้ชาวกระปี่น้อย มีความก้าวหน้าทัดเทียมอย่างยั่งยืน”**

๒.๒ ยุทธศาสตร์

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม กีฬานันทนาการ และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน เสริมสร้างสุขภาวะชุมชน ให้สามารถปรับตัวเท่าทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่หลากหลาย
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : บริหารจัดการแนวใหม่ที่มีคุณภาพและทันสมัย

๒.๓ เป้าประสงค์

- ๑) ยกกระดับการศึกษา พัฒนาแหล่งการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ ประชาชนมีคุณธรรมจริยธรรมและอนุรักษ์วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๒) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเองได้ สามารถดูแลสุขภาพตนเองได้อย่างเหมาะสม ได้รับบริการสาธารณสุขอย่างทั่วถึงและประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข
- ๓) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบการคมนาคมขนส่ง ระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการที่ได้มาตรฐานและบริหารจัดการการกระจายกิจกรรมบริการสาธารณสุขอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม
- ๔) ประชาชนมีอาชีพและผลิตสินค้าเกษตรที่หลากหลาย เช่น พืชสมุนไพร ผลไม้ ปศุสัตว์ ประมง เป็นสินค้ามีคุณภาพปลอดภัยได้มาตรฐาน มีรายได้เพียงพอสามารถพึ่งพาตนเองได้ และมีความมั่นคงทางด้านอาหาร
- ๕) เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประชาชนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คงความอุดมสมบูรณ์ตลอดไป
- ๖) เป็นองค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูงและทันสมัย การบริการประชาชนเป็นเลิศ บุคลากรมีความเป็นมืออาชีพ ประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรม ประชาชนเชื่อมั่นและศรัทธาในการบริหารงานเทศบาล

๒.๔ ตัวชี้วัด

- ๑) ร้อยละของหน่วยการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ของเทศบาลตำบลกระบี่น้อยจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ
- ๒) ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - ๓) ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต พึ่งพาตนเองได้ สามารถดูแลสุขภาพตนเองได้และได้รับการสาธารณสุขอย่างทั่วถึง
 - ๔) ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อความปลอดภัยในชีวิตและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข
 - ๕) ระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการคมนาคมขนส่ง ระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการที่ได้มาตรฐาน
 - ๖) ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริหารจัดการการกระจายกิจกรรมบริการสาธารณสุขของเทศบาล
- ๓) ร้อยละของประชาชนที่มีอาชีพและผลิตสินค้าเกษตรที่หลากหลาย มีรายได้เพียงพอสามารถพึ่งพาตนเองได้เพิ่มขึ้น
 - ๔) ร้อยละของประชาชนที่มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น ๓๕
 - ๕) ร้อยละของประชาชนต่อความพึงพอใจในการให้บริการประชาชน
 - ๖) ร้อยละของประชาชนที่มีความเชื่อมั่นและศรัทธาในการบริหารงานเทศบาล

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

- ๑) หน่วยการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ของเทศบาลตำบลกระบี่น้อยจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐
- ๒) ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕
 - ๓) ประชาชนมีความพึงพอใจต่อคุณภาพชีวิต พึ่งพาตนเองได้ สามารถดูแลสุขภาพตนเองได้และได้รับการสาธารณสุขอย่างทั่วถึง ร้อยละ ๘๐
 - ๔) ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ร้อยละ ๘๐
 - ๕) มีโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการคมนาคมขนส่ง ระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการที่ได้มาตรฐาน
 - ๖) ความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริหารจัดการการกระจายกิจกรรมบริการสาธารณสุขของเทศบาล ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
- ๓) ประชาชนมีอาชีพและผลิตสินค้าเกษตรที่หลากหลาย มีรายได้เพียงพอสามารถพึ่งพาตนเองได้เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๕
 - ๔) ประชาชนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓๕
 - ๕) ความพึงพอใจในการให้บริการประชาชน ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐
 - ๖) ประชาชนมีความเชื่อมั่นและศรัทธาในการบริหารงานเทศบาล ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐

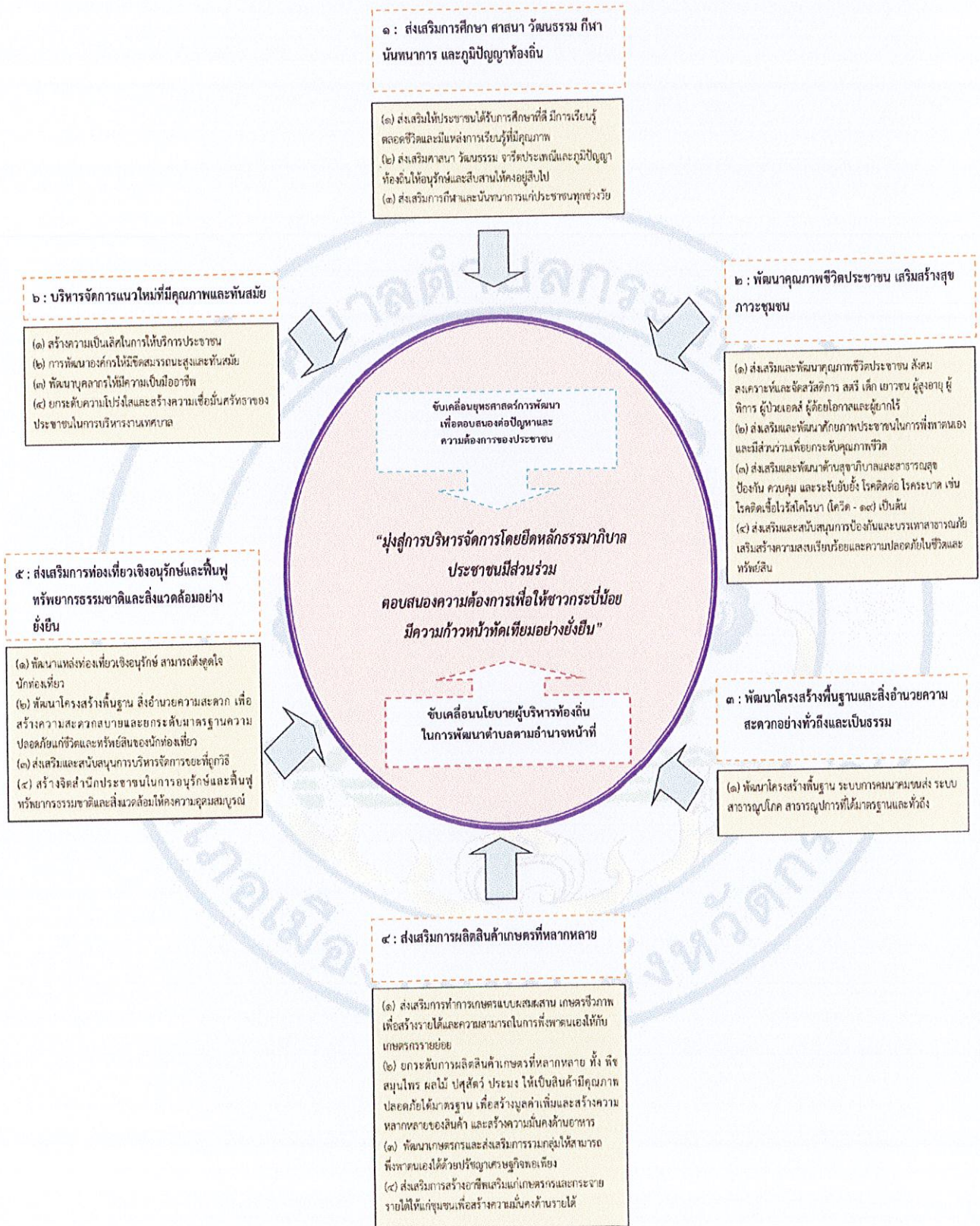
๒.๖ กลยุทธ์

- (๑) จัดการเรียนการสอนโรงเรียนเทศบาลและศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้ได้มาตรฐาน ทันสมัย
- (๒) ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษาของประชาชนทุกระดับสืบสานและอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และค่านิยมอันดีงาม
 - (๓) ส่งเสริมกีฬาการออกกำลังกายและนันทนาการ ทุกประเภท ทุกระดับ
 - (๔) คุณภาพชีวิตสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ด้อยโอกาสและผู้ยากไร้
 - (๕) ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีบทบาทและมีส่วนร่วมเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตในการพึ่งพาตนเอง
 - (๖) ส่งเสริมสุขภาพ และพัฒนาป้องกัน ควบคุม และระงับยับยั้ง โรคติดต่อ โรคระบาด

- (๓) ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด
- (๔) พัฒนาการคุ้มครองผู้บริโภค
- (๕) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- (๑๐) พัฒนาและปรับปรุงการคมนาคมและขนส่งให้ได้มาตรฐาน
- (๑๑) พัฒนาระบบสาธารณสุขปศุสัตว์และสาธารณสุขการ
- (๑๒) การบริหารจัดการการกระจายกิจกรรมบริการสาธารณะของเทศบาล
- (๑๓) ส่งเสริมการทำกรเกษตรแบบผสมผสาน เกษตรชีวภาพ ให้กับเกษตรกรรายย่อย
- (๑๔) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่หลากหลาย ทั้ง พืชสมุนไพร ผลไม้ ปศุสัตว์ (โคเนื้อ แพะ) ประมง
- (๑๕) ส่งเสริมการรวมกลุ่มให้ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ด้วยตัวปัญญาเศรษฐกิจพอเพียง
- (๑๖) สนับสนุนและส่งเสริมการสร้างอาชีพเสริมแก่เกษตรกรและกระจายรายได้ให้แก่ชุมชน
- (๑๗) ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยว
- (๑๘) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อสร้างความสะดวกสบายและยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว
- (๑๙) ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการขยะที่ถูกต้อง
- (๒๐) สร้างจิตสำนึกประชาชนในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คงความอุดมสมบูรณ์
- (๒๑) ส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจในกิจการของเทศบาล
- (๒๒) พัฒนาและส่งเสริมศักยภาพการปฏิบัติงานขององค์กร
- (๒๓) พัฒนาระบบบริการประชาชนมาไว้ ณ สถานที่เดียวกัน เพื่อให้ประชาชนสามารถรับบริการได้สะดวก รวดเร็ว ณ จุดเดียว เช่น จัดตั้งศูนย์บริการร่วม (One Stop Service)
- (๒๔) บริหารจัดการภาครัฐ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชน
- (๒๕) พัฒนาปรับปรุงรายได้ของเทศบาล

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

“ขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนา เพื่อพัฒนาตำบลให้ประชาชนเป็นสุข

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลกระปี่น้อย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม กีฬานันทนาการ และภูมิปัญญาท้องถิ่น

* **พันธกิจ :** (๑) ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการศึกษาที่ดี มีการเรียนรู้ตลอดชีวิตและมีแหล่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ

(๒) ส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่สืบไป

(๓) ส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการแก่ประชาชนทุกช่วงวัย

* **เป้าประสงค์ :** ยกระดับการศึกษา พัฒนาแหล่งการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ ประชาชนมีคุณธรรมจริยธรรม และอนุรักษ์วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

* **ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ :** ๑. หน่วยการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ของเทศบาลตำบลกระปี่น้อยจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐

๒. ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕

* **กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์ :**

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัด
(๑) จัดการเรียนการสอนโรงเรียนเทศบาลและศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้ได้มาตรฐาน ทันสมัย	(๑) ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒๕
(๒) ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษาของประชาชนทุกระดับ	(๒) จำนวนกิจกรรม/โครงการ ที่ส่งเสริมการศึกษาและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ จำนวน ๕ กิจกรรม/โครงการ
(๓) สืบสานและอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและค่านิยมอันดีงาม	(๓) จำนวนกิจกรรมทางศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และค่านิยมอันดีงามที่ได้รับการอนุรักษ์และสืบสาน ไม่น้อยกว่า ๖ กิจกรรม/โครงการ
(๔) ส่งเสริมกีฬาการออกกำลังกายและนันทนาการ ทุกประเภท ทุกระดับ	(๔) จำนวนกิจกรรม/โครงการส่งเสริมการออกกำลังกายและนันทนาการ ไม่น้อยกว่า ๕ กิจกรรม/โครงการ

* **หน่วยงานรับผิดชอบ :** กองการศึกษา

* **ความเชื่อมโยง :**

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนสู่สังคมน่าอยู่และปรับตัวเท่าทันต่อบริบทการเปลี่ยนแปลง

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองการปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เสริมสร้างคุณภาพชีวิตประชาชนสู่สังคมน่าอยู่

**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน เสริมสร้างสุขภาวะชุมชน
ให้สามารถปรับตัวเท่าทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง**

- * **พันธกิจ :** (๑) ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน สังคมสงเคราะห์และจัดสวัสดิการ สตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ด้อยโอกาสและผู้ยากไร้
(๒) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพประชาชนในการพึ่งพาตนเอง และมีส่วนร่วมเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต
(๓) ส่งเสริมและพัฒนาด้านสุขภาพและสาธารณสุข ป้องกัน ควบคุม และระงับยับยั้งโรคติดต่อ โรคระบาด เช่น โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (โควิด - 19) เป็นต้น
(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เสริมสร้างความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- * **เป้าประสงค์ :** ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเองได้ สามารถดูแลสุขภาพตนเองได้อย่างเหมาะสม ได้รับการสาธารณสุขอย่างทั่วถึงและประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข
- * **ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ :** ๑. ประชาชนมีความพึงพอใจต่อคุณภาพชีวิต พึ่งพาตนเองได้ สามารถดูแลสุขภาพตนเองได้และได้รับการสาธารณสุขอย่างทั่วถึง ร้อยละ ๘๐
๒. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ร้อยละ ๘๐
- * **กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์ :**

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัด
(๑) คุณภาพชีวิตสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ด้อยโอกาสและผู้ยากไร้	(๑) จำนวนกิจกรรม/โครงการ ที่กลุ่มเป้าหมายได้รับพัฒนาคุณภาพชีวิต ไม่น้อยกว่า ๕ กิจกรรม/โครงการ
(๒) ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีบทบาทและส่วนร่วมเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตในการพึ่งพาตนเอง	(๒) จำนวนกิจกรรม/โครงการ ที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตในการพึ่งพาตนเอง ไม่น้อยกว่า ๕ กิจกรรม/โครงการ
(๓) ส่งเสริมสุขภาพ และพัฒนาป้องกัน ควบคุม และระงับยับยั้ง โรคติดต่อ โรคระบาด	(๓) อัตราความเจ็บปวดจากโรคที่สำคัญ และอัตราการแพร่ระบาดของโรคระบาดลดลง
(๔) ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	(๔) ผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดลดลง ร้อยละ ๖๐
(๕) พัฒนาการคุ้มครองผู้บริโภค	(๕) ผู้ประกอบการที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานตามหลักสุขภาพใจเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๘๐
(๖) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	(๖) จำนวนกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ไม่น้อยกว่า ๔ กิจกรรม

* **หน่วยงานรับผิดชอบ :** สำนักปลัดเทศบาล กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

* **ความเชื่อมโยง :**

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนสู่สังคมน่าอยู่และปรับตัวเท่าทันต่อบริบทการเปลี่ยนแปลง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เสริมสร้างคุณภาพชีวิตประชาชนสู่สังคมน่าอยู่

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

* **พันธกิจ :** (๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการคมนาคมขนส่ง ระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการที่ได้มาตรฐานและทั่วถึง

* **เป้าประสงค์ :** โครงสร้างพื้นฐาน ระบบการคมนาคมขนส่ง ระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการที่ได้มาตรฐาน และบริหารจัดการการกระจายกิจกรรมบริการสาธารณสุขอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

* **ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ :** ๑. มีโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการคมนาคมขนส่ง ระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการที่ได้มาตรฐาน

๒. ความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริหารจัดการการกระจายกิจกรรมบริการสาธารณสุขของเทศบาล ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

* **กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์ :**

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัด
(๑) พัฒนาและปรับปรุงการคมนาคมและขนส่งให้ได้มาตรฐาน	(๑) ถนนที่ได้รับการก่อสร้างและบูรณะซ่อมแซมเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๕
(๒) พัฒนาระบบสาธารณสุขปโภคและสาธารณูปการ	(๒) ถนน ทางเท้า ระบบระบายน้ำได้มาตรฐาน ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐ ครัวเรือนที่มีไฟฟ้าและน้ำประปาใช้ เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕
(๓) การบริหารจัดการการกระจายกิจกรรมบริการสาธารณสุขของเทศบาล	(๓) ความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริหารจัดการการกระจายกิจกรรมบริการสาธารณสุขของเทศบาล ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

* **หน่วยงานรับผิดชอบ :** กองช่าง

* **ความเชื่อมโยง :**

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : ยกระดับขีดความสามารถในการผลิตด้านการเกษตร แปรรูป และตลาดสินค้าเกษตรอย่างครบวงจรควบคู่กับการพัฒนาอุตสาหกรรมสะอาดและพลังงานทางเลือก

ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร และเพิ่มศักยภาพให้กับการเกษตร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ : ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่หลากหลาย

* **พันธกิจ :** (๑) ส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสาน เกษตรชีวภาพ เพื่อสร้างรายได้และความสามารถในการพึ่งพาตนเองให้กับเกษตรกรรายย่อย

(๒) ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรที่หลากหลาย ทั้ง พืชสมุนไพร ผลไม้ ปศุสัตว์ ประมง ให้เป็นสินค้ามีคุณภาพ ปลอดภัยได้มาตรฐาน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและสร้างความหลากหลายของสินค้า และสร้างความมั่นคงด้านอาหาร

(๓) พัฒนาเกษตรกรและส่งเสริมการรวมกลุ่มให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ด้วยปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(๔) ส่งเสริมการสร้างอาชีพเสริมแก่เกษตรกรและกระจายรายได้ให้แก่ชุมชนเพื่อสร้างความมั่นคงด้านรายได้

* **เป้าประสงค์ :** ประชาชนมีอาชีพและผลิตสินค้าเกษตรที่หลากหลาย เช่น พืชสมุนไพร ผลไม้ ปศุสัตว์ ประมง เป็นสินค้ามีคุณภาพ ปลอดภัยได้มาตรฐาน มีรายได้เพียงพอสามารถพึ่งพาตนเองได้ และมีความมั่นคงทางได้อาหาร

* **ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ :** ๑. ประชาชนมีอาชีพและผลิตสินค้าเกษตรที่หลากหลาย มีรายได้เพียงพอสามารถพึ่งพาตนเองได้เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๕

* **กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดกลยุทธ์ :**

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัด
(๑) ส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสาน เกษตรชีวภาพ ให้กับเกษตรกรรายย่อย	(๑) จำนวนครัวเรือน ที่ทำการเกษตรแบบผสมผสาน เกษตรชีวภาพ เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒.๕
(๒) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่หลากหลาย ทั้ง พืชสมุนไพร ผลไม้ ปศุสัตว์ (โคเนื้อ แพะ) ประมง	(๒) จำนวนครัวเรือน ที่ทำผลิตสินค้าเกษตรที่หลากหลาย ทั้ง พืชสมุนไพร ผลไม้ ปศุสัตว์ (โคพื้นเมือง แพะ) ประมง เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕
(๓) ส่งเสริมการรวมกลุ่มให้ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ด้วยปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	(๓) จำนวนการรวมกลุ่มของชุมชนเพิ่มขึ้น
(๔) สนับสนุนและส่งเสริมการสร้างอาชีพเสริมแก่เกษตรกรและกระจายรายได้ให้แก่ชุมชน	(๔) ร้อยละของประชากรวัยทำงานว่างงานลดลง

* **หน่วยงานรับผิดชอบ :** สำนักปลัดเทศบาล

* **ความเชื่อมโยง :**

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : ยกระดับขีดความสามารถในการผลิตด้านการเกษตร แปรรูป และตลาดสินค้าเกษตรอย่างครบวงจรควบคู่กับการพัฒนาอุตสาหกรรมสะอาดและพลังงานทางเลือก

ยุทธศาสตร์การพัฒนารองครุภัณฑ์ส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร และเพิ่มศักยภาพให้กับการเกษตร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ : ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

- * **พันธกิจ :** (๑) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยว
 (๒) พัฒนาโครงการสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อสร้างความสะดวกสบายและยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว
 (๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการขยะที่ถูกต้อง
 (๔) สร้างจิตสำนึกประชาชนในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คงความ

อุดมสมบูรณ์

* **เป้าประสงค์ :** เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประชาชนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คงความอุดมสมบูรณ์ตลอดไป

* **ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ :** ๑. แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีปริมาณเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๕

๒. ประชาชนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓๕

* **กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์ :**

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัด
(๑) ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยว	(๑) นักท่องเที่ยวมีปริมาณเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๕
(๒) พัฒนาระบบโครงการสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อสร้างความสะดวกสบายและยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว	(๒) จำนวนโครงการสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อการท่องเที่ยว มีมาตรฐานความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว
(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการขยะที่ถูกต้อง	(๓) หมู่บ้านที่จัดการขยะอย่างถูกต้อง ร้อยละ ๔๐
(๔) สร้างจิตสำนึกประชาชนในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คงความอุดมสมบูรณ์	(๔) ประชาชนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓๕

* **หน่วยงานรับผิดชอบ :** สำนักปลัดเทศบาล กองช่าง และกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

* **ความเชื่อมโยง :**

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : พัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและยั่งยืน เพิ่มศักยภาพให้ได้มาตรฐานสากลบนฐานอัตลักษณ์ และเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระดับภูมิภาคและนานาชาติ และประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนารองคกรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นการท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism) และยุทธศาสตร์ที่ ๔ อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการเป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ : บริหารจัดการแนวใหม่ที่มีคุณภาพและทันสมัย

- ★ **พันธกิจ :** (๑) สร้างความเป็นเลิศในการให้บริการประชาชน
 (๒) การพัฒนาองค์กรให้มีขีดสมรรถนะสูงและทันสมัย
 (๓) พัฒนาบุคลากรให้มีความเป็นมืออาชีพ
 (๔) ยกระดับความโปร่งใสและสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาของประชาชนในการบริหารงานเทศบาล

★ **เป้าประสงค์ :** เป็นองค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูงและทันสมัย การบริการประชาชนเป็นเลิศ บุคลากรมีความเป็นมืออาชีพ ประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรม ประชาชนเชื่อมั่นและศรัทธาในการบริหารงานเทศบาล

- ★ **ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ :** ๑. ความพึงพอใจในการให้บริการประชาชน ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐
 ๒. ประชาชนมีความเชื่อมั่นและศรัทธาในการบริหารงานเทศบาล ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐

★ **กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์ :**

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัด
(๑) ส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจในกิจการของเทศบาล	(๑) ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจต่อการดำเนินงานของเทศบาล ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐
(๒) พัฒนาและส่งเสริมศักยภาพการปฏิบัติงานขององค์กร	(๒) บุคลากรที่ได้รับการพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพในการปฏิบัติงาน ร้อยละ ๑๐๐
(๓) พัฒนาระบบบริการประชาชนมาไว้ ณ สถานที่เดียวกัน เพื่อให้ประชาชนสามารถรับบริการได้สะดวก รวดเร็ว ณ จุดเดียว เช่น จัดตั้งศูนย์บริการร่วม (One Stop Service)	(๓) จัดตั้งศูนย์บริการร่วม (One Stop Service) จำนวน ๑ แห่ง
(๔) บริหารจัดการภาครัฐ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชน	(๔) ความพึงพอใจของประชาชนต่อการรับบริการด้านต่างๆเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
(๕) พัฒนาปรับปรุงรายได้ของเทศบาล	(๕) จำนวนกิจกรรมที่รณรงค์ให้ประชาชนชำระภาษี

★ **หน่วยงานรับผิดชอบ :** สำนักปลัดเทศบาล กองคลัง กองช่าง กองการศึกษา และกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

★ **ความเชื่อมโยง :**

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนสู่สังคมน่าอยู่และปรับตัวเท่าทันต่อบริบทการเปลี่ยนแปลง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เสริมสร้างคุณภาพชีวิตประชาชนสู่สังคมน่าอยู่

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง ที่มีผลต่อการพัฒนาอย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการศึกษา ด้านผังเมือง ด้านเทคโนโลยี ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

๑. ด้านเศรษฐกิจ

การถดถอยของเศรษฐกิจโดยรวมอันเป็นผลจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด - 19 การแพร่ระบาดอย่างรวดเร็วของเชื้อไวรัสโคโรนา (Coronavirus) หรือ โควิด-19 (CoVID-19) ได้ส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรงทั่วโลกทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม การแพร่ระบาดของไวรัสส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ได้ตัดสินใจปิดเมือง ปิดประเทศ นักท่องเที่ยวไม่สามารถเข้ามาในประเทศไทยได้ ทำให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจหยุดชะงัก โดยเฉพาะการท่องเที่ยวซึ่งเป็นรายได้หลักของจังหวัดกระบี่ คนมีรายได้ลดลง เวลาทำงานน้อยลงจนถึงให้หยุดงานโดยไม่ได้รับเงินเดือน (Leave without pay) และบางคนก็ตกงานทันทีโดยไม่ได้ตั้งตัว เกิดสถานการณ์ "จนฉับพลัน" เป็นผลให้สินค้าเกษตรมีราคาตกต่ำเพราะขาดกำลังซื้อ การเกษตรเป็นสาขาที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของตำบลกระบี่น้อย ประชากรส่วนใหญ่อยู่ในภาคการเกษตรและเป็นสาขาที่สร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัด เป็นลำดับที่สองรองจากภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและโรงแรม โดยมีพืชเศรษฐกิจสำคัญได้แก่ ปาล์มน้ำมัน ยางพารา แต่เนื่องจากปัจจุบันปัญหาสินค้า ภาคเกษตรประสบปัญหา ราคาตกต่ำมีความจำเป็นจะต้องเพิ่มผลผลิตและลดต้นทุนการเพาะปลูก โดยการปลูกพืชผสมผสาน ลดการปลูกพืชเชิงเดี่ยว

๒. ด้านสังคม

รายได้ของประชาชนลดลง จากสถานการณ์โรคระบาด Covid - 19 ประชาชนว่างงาน ถูกเลิกจ้าง มีรายรับไม่เพียงพอต่อรายจ่าย ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตที่ลดลง โดยเฉพาะในกลุ่มเปราะบาง กลุ่มคนที่มีฐานะยากจนอยู่แล้ว ผู้สูงอายุ ผู้พิการ หรือผู้ที่ไม่มียศประชาชน ซึ่งเข้าไม่ถึงการช่วยเหลือจากภาครัฐ

สถาบันครอบครัวที่อ่อนแอ นำไปสู่ปัญหาเยาวชน ความรุนแรงในครอบครัว ทำให้เกิดพฤติกรรมที่ผิดศีลธรรม การบูลลี่ การท้อก่อนวัยอันควร การขาดโอกาสในการเรียนหนังสือ ยาเสพติด ซึ่งส่วนหนึ่งมาจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ความเสื่อมด้านคุณธรรมจริยธรรมในครอบครัว แบบอย่างในสื่อที่ไม่เหมาะสม ประกอบกับการเข้าถึงสื่อโซเชียลที่ไม่เหมาะสม เช่น การลวงละเมิดทางเพศ การใช้ถ้อยคำทำร้าย สร้างความเกลียดชังบนโลกออนไลน์ โดยมีทั้งที่เยาวชนเป็นผู้ถูกระทำและผู้กระทำ การแพร่ระบาดของยาเสพติด เป็นอีกหนึ่งปัญหาและมีแนวโน้มว่าผู้ใช้สารเสพติดจะเป็นเยาวชนที่มีอายุน้อยลงเรื่อย ๆ เช่น การติ่มน้ำกระท่อม รวมทั้งการขาดต้นแบบและการส่งเสริมด้านจริยธรรมและศีลธรรมในสังคม รวมทั้งการได้รับอิทธิพลจากสื่อโซเชียลที่ไม่เหมาะสม ไม่ได้รับการดูแลจากผู้ปกครองอย่างเพียงพอ แสดงให้เห็นถึง ความเหลื่อมล้ำของคุณภาพชีวิตและการเข้าถึงโอกาสของเยาวชนจากครอบครัวและสังคมที่ต่างกัน

อีกทั้งความสามารถในการเข้าถึงการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่ไม่เท่าเทียมกัน ซึ่งส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำในสังคมมากขึ้น การขาดที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัย โดยเฉพาะในพื้นที่ที่ติดเขตป่าไม้ อุทยานแห่งชาติซึ่งซ้อนทับกับที่อยู่ของชุมชน ทำให้ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ดังกล่าวไม่สามารถเข้าถึงบริการสาธารณสุขได้ สุขอนามัยที่ดี และไม่สามารถทำมาหาเลี้ยงชีพจากทรัพยากรได้

๓. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ไม่ว่าจะเป็นอุณหภูมิที่สูงขึ้นและลดต่ำอย่างรวดเร็ว ฝนที่ไม่ตกตามฤดูกาล ภัยแล้งที่ยาวนานส่งผลซ้ำเติมให้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น ผลกระทบจากการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสู่ชั้นบรรยากาศยังเพิ่มขึ้นเป็นสาเหตุทำให้เกิดปัญหาโลกร้อน ผลกระทบจากภัยธรรมชาติอันเกิดจากความแปรปรวนของภูมิอากาศ เช่น น้ำท่วม ภัยแล้ง หมอกควัน และอากาศเย็นผิดปกติ ก่อให้เกิดความเสียหายต่อผลผลิตทางการเกษตรและส่งผลกระทบต่อภาคเศรษฐกิจและวิถีชีวิตของประชาชนในพื้นที่ตามมา อีกทั้งเมืองเกิดการขยายตัวผลที่ตามมา คือ ปริมาณขยะที่เพิ่มขึ้นจากการบริโภคแต่ได้รับการจัดการตั้งแต่ระดับครัวเรือนจึงมีอัตราที่ลดลงในขณะที่ด้านสิ่งแวดล้อมหลายๆ เมืองได้ให้ความสำคัญและคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เทศบาลได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องในการสร้างเมืองให้เป็นเมืองแห่งการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มพื้นที่สีเขียวในเขตเมืองตลอดจนการบริหารงานในองค์กรได้นำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้เพื่อลดการใช้กระดาษและพลังงาน

๔. ด้านความต้องการของประชาชน

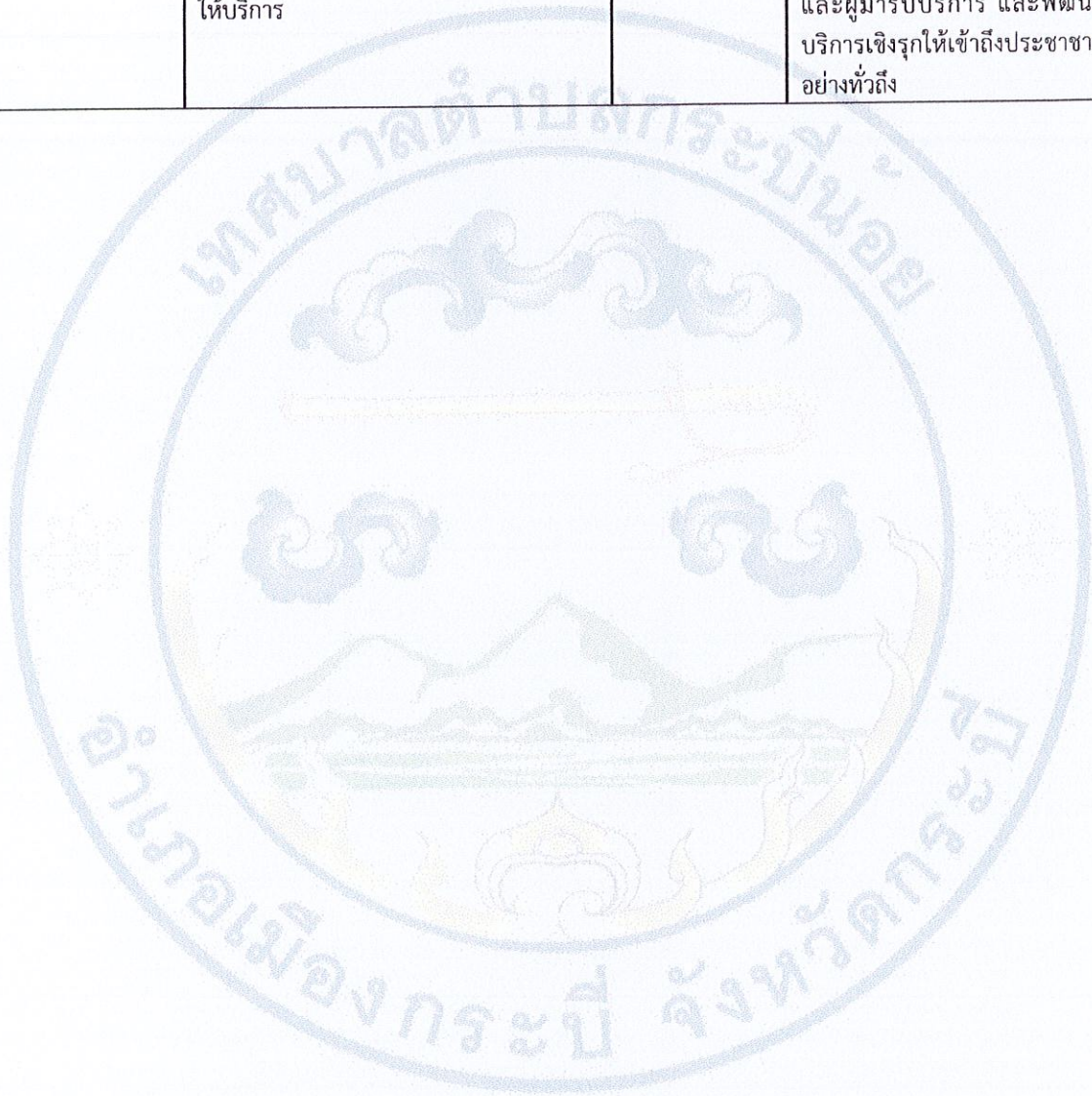
ปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย /กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต / แนวทางแก้ไข
๑. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน			
(๑) ปัญหาน้ำสำหรับอุปโภคและบริโภค	<ul style="list-style-type: none"> - ระบบประปาหมู่บ้านขาดประสิทธิภาพ ทำให้ผลิตน้ำประปาไม่มีคุณภาพ เนื่องจากขาดแหล่งน้ำที่เหมาะสม - การขยายเขตประปายังไม่ทั่วถึงทุกครัวเรือน - ระบบประปาหมู่บ้านชำรุดเสียหายบ่อย 	ทุกหมู่บ้าน	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาระบบกิจการประปาหมู่บ้านให้สามารถบริการน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภคให้มีคุณภาพที่ดีและเพียงพอ - ปรับปรุงแหล่งน้ำให้สามารถกักเก็บน้ำไว้ใช้ผลิตน้ำประปาอย่างเพียงพอ
(๒) ปัญหาขาดแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร	<ul style="list-style-type: none"> - แหล่งน้ำตื้นเขิน คุณภาพน้ำไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้ตลอดปี - แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรไม่สามารถรองรับน้ำใช้ได้ตามความต้องการ โดยเฉพาะช่วงหน้าแล้ง 	ทุกหมู่บ้าน	<ul style="list-style-type: none"> - การขยายตัวของพื้นที่ทำการเกษตรทำให้เกษตรต้องการน้ำเพื่อการเกษตรมากยิ่งขึ้น - ปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรให้สามารถกักเก็บน้ำไว้ใช้ได้ตลอดปี
(๒) ปัญหาการคมนาคม	<ul style="list-style-type: none"> - ถนน ทางเท้า มีสภาพชำรุด และบางพื้นที่ยังไม่ได้รับการก่อสร้าง - ไม่มีระบบระบายน้ำที่มีประสิทธิภาพมีน้ำท่วมขังในเขตตำบล - ประชาชนบางกลุ่มขาดจิตสำนึกที่ดีต่อการช่วยบำรุงดูแลทางสาธารณะ 	ทุกหมู่บ้าน	<ul style="list-style-type: none"> - ก่อสร้างหรือปรับปรุงเส้นทางการคมนาคมให้สะดวกปลอดภัยครอบคลุมทุกพื้นที่ - การพัฒนาระบบขนส่งการลำเลียงผลผลิตทางการเกษตร ช่วยให้ผลผลิตออกสู่ตลาดได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และทันตามความต้องการของผู้บริโภค
(๓) ปัญหาระบบไฟฟ้าไม่เพียงพอและทั่วถึง	<ul style="list-style-type: none"> - ไฟฟ้าแสงสว่างไม่เพียงพอและครอบคลุมทุกพื้นที่ 	ทุกหมู่บ้าน	<ul style="list-style-type: none"> - ประสานและสนับสนุนการขยายเขตการให้บริการไฟฟ้าให้ครอบคลุมทุกหลังคาเรือน - การติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะสามารถลดปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินลดลงได้ ซึ่งนับวันจะมีความรุนแรงขึ้น

ปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย /กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต / แนวทางแก้ไข
๒. ปัญหาด้านเศรษฐกิจและความยากจน			
(๑) เศรษฐกิจตกต่ำ	- ประชาชนมีการใช้จ่ายใช้สอยน้อย มีภาระหนี้สิน รายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย	ทุกหมู่บ้าน	- ส่งเสริมให้มีการวางแผนการประกอบอาชีพและแผนการใช้จ่ายเงิน ส่งเสริมให้ประชาชนพัฒนาผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์ - พัฒนาผลิตภัณฑ์ของกลุ่มอาชีพ - การบริหารจัดการและจัดหาตลาดเพื่อรองรับผลิตภัณฑ์
(๒) ปัญหาผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำ	- ผลผลิตทางการเกษตร ซึ่งเป็นอาชีพหลักของประชาชนในพื้นที่ มีราคาต่ำประชาชนไม่สามารถขายผลผลิตได้ในราคาที่ต้องการ	ทุกหมู่บ้าน	- ส่งเสริมและพัฒนาระบบการผลิตและการตลาด โดยเน้นให้ประชาชนรวมกลุ่มอาชีพให้เข้มแข็ง สร้างอำนาจต่อรองในกลไกทางการตลาด พัฒนาระบบเศรษฐกิจโดยรวมของตำบล - ปรับปรุงพื้นที่ทำกินให้เหมาะสมกับการปลูกพืช หรือเลือกปลูกพืชให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่
(๓) ปัญหาการว่างงานและการอพยพแรงงาน	- อัตราการว่างงานของประชาชนอยู่ในระดับปานกลาง การฝึกอบรมด้านวิชาชีพแก่ประชาชนโดยทั่วไปยังไม่สามารถทำให้ประชาชนนำมาประกอบอาชีพในท้องถิ่นเท่าที่ควรทำให้ราษฎรอพยพหางานทำยังต่างจังหวัดหรือกรุงเทพมหานคร - การฝึกอบรมวิชาชีพไม่สามารถดำเนินการได้อย่างทั่วถึงเนื่องจากขาดแคลนผู้สอนที่มีคุณภาพในแต่ละสาขาวิชา ประกอบกับวัสดุอุปกรณ์การฝึกอบรมไม่เพียงพอและไม่ทันสมัยกับความเจริญก้าวหน้าของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ ทำให้การฝึกปฏิบัติและแรงงานไม่มีประสิทธิภาพ	ทุกหมู่บ้าน	- สร้างอาชีพเสริมให้มีงานทำตลอดปีจนมีรายได้สามารถพึ่งตนเองได้ในระดับหนึ่งและพัฒนาขึ้นตามลำดับ - โครงการส่งเสริมต่างๆ จะประสบความสำเร็จขึ้นอยู่กับความร่วมมือร่วมใจและทัศนคติของประชาชนในตำบล

ปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย /กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต / แนวทางแก้ไข
๓. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม			
(๑) ปัญหาป่าไม้ถูกบุกรุกทำลาย	<ul style="list-style-type: none"> - ในแต่ละปีพื้นที่ป่าถูกบุกรุก ทำลายลงทุกปีทำให้เกิดการสูญเสียคุณธรรมชาติกระทบหลายด้านทั้งดินฟ้าอากาศฝน - ไม่มีกิจกรรมเพิ่มพื้นที่ป่าชุมชน เพื่อทดแทนป่าไม้ถูกทำลาย 	ทุกหมู่บ้าน	<ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุงแหล่งน้ำให้มีคุณภาพสามารถใช้ประโยชน์ได้ดี - จัดทำแนวเขตพื้นที่ป่าไม้ป้องกันการบุกรุกทำลายเพิ่มขึ้น - จัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกให้ประชาชน ทุกหมู่บ้านตระหนักในเรื่องการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - ส่งเสริมการเพิ่มพื้นที่ป่าชุมชนโดยการปลูกป่าทดแทนพื้นที่ป่าที่ถูกบุกรุกทำลาย
(๒) ปัญหาดินเสื่อมคุณภาพ	<ul style="list-style-type: none"> - มีการใช้สารเคมีจำนวนมาก ทำให้ดินเกิดการปนเปื้อนสารพิษ - มีการใช้ปุ๋ยเคมีต่อเนื่องเป็นเวลานาน ไม่มีการปรับและบำรุงดินอย่างถูกวิธี 	ทุกหมู่บ้าน	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริม สนับสนุนและจัดอบรมการทำเกษตรอินทรีย์ - ชีวภาพ เพื่อลดการใช้สารเคมี
๔. ปัญหาด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และนันทนาการ			
(๑) การศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนในสังกัด ยังไม่อยู่ในระดับที่น่าพอใจเมื่อเปรียบเทียบกับสถานศึกษาอื่น - พัฒนาบุคลากรด้านการศึกษา และ สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนให้มีความทันสมัย รวมทั้งพัฒนาหลักสูตรที่ได้มาตรฐาน สามารถจัดการเรียนการสอนให้เด็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทัดเทียมกับสถานศึกษาอื่น - ประชาชนขาดแหล่งเรียนรู้ที่เป็นการศึกษาที่ทั่วถึงเหมาะสม 	ทุกหมู่บ้าน	<ul style="list-style-type: none"> - จัดการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ให้ครอบคลุม ประชาชนได้พัฒนาตนเองให้ทันกับสภาวะการเปลี่ยนแปลง
(๒) ประเพณีวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น	<ul style="list-style-type: none"> - การเสื่อมถอยของศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม - ประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น ดั้งเดิมของท้องถิ่นมักถูกลืมเลือน ความสมัยใหม่เริ่มเข้ามาแทนที่ - ภูมิปัญญาท้องถิ่นขาดการสนับสนุนจากภาครัฐ ไม่มีองค์กรที่รับผิดชอบโดยตรงอย่างจริงจัง 	ทุกหมู่บ้าน	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมการจัดให้มีศูนย์อนุรักษ์และฟื้นฟูศิลปะ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น จัดให้ทำการสำรวจและรวบรวมข้อมูลด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น และส่งเสริมให้ดำรงอยู่คู่ท้องถิ่นสืบไป
(๓) กีฬาและนันทนาการ	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนขาดความรู้ในการออกกำลังกาย ที่ถูกต้อง สถานที่ออกกำลังกายไม่ครอบคลุมไม่ทั่วถึง 	ทุกหมู่บ้าน	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาที่ถูกต้อง - จัดสถานที่ออกกำลังกายที่มีมาตรฐานอย่างทั่วถึง

ปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย /กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต/แนวทางแก้ไข
๕. ปัญหาด้านสังคม			
(๑) ปัญหายาเสพติด	- การแพร่ระบาดของยาเสพติด ทั้งผู้เสพและผู้จำหน่าย	ทุกหมู่บ้าน	- การระบาดของยาเสพติดในตำบลมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากสภาพพื้นที่ตำบลสามารถเข้า - ออก ได้หลายทางการกวัดขันและจับกุมผู้ค้ายาเสพติดในตำบลจึงดำเนินการได้ยาก - จัดกิจกรรมเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมความรักสามัคคีในชุมชนและต่อต้านยาเสพติด พื้นฟูบำบัดผู้ติดยาเสพติด โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชน
(๒) ปัญหาความเข้มแข็งของชุมชนและความสงบเรียบร้อย	- การจัดตั้งกลุ่มเพื่อสร้างความเข้มแข็งภายในชุมชนไม่มั่นคงยั่งยืน - ประชาชนยังขาดการอบรมด้านการวางแผนป้องกันภัย และรักษาความสงบ	ทุกหมู่บ้าน	- เพิ่มบทบาทของประชาชนให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของท้องถิ่นพัฒนาเป็นชุมชนเข้มแข็งอย่างยั่งยืน
(๓) ปัญหาเกี่ยวกับการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้ติดเชื้อ (เอตส์)	- ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้ติดเชื้อ(เอตส์)จำนวนหนึ่งยังขาดการสงเคราะห์ขาดการดูแลเอาใจใส่ ถูกทอดทิ้ง - ระบบครอบครัวมีแนวโน้มเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น ทำให้ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้ติดเชื้อ (เอตส์) ไม่ได้รับการเอาใจใส่เท่าที่ควร	ทุกหมู่บ้าน	- ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมด้านการสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์ของผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้ติดเชื้อ (เอตส์)
๖. ปัญหาด้านสาธารณสุข			
(๑) ปัญหาสุขภาพ	- ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในการรักษาสุขภาพ	ทุกหมู่บ้าน	- จัดกิจกรรมให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญกับการดูแลสุขภาพมีความรู้ความเข้าใจและลดความเสี่ยงจากปัญหาด้านสุขภาพ - ผู้ประกอบการร้านอาหาร มีจิตสำนึกในการประกอบอาหารที่ไม่ปนเปื้อนและประกอบอาหารได้อย่างถูกสุขลักษณะ ผู้บริโภคได้บริโภคอาหารที่สะอาดไม่มีสารปนเปื้อนที่เกิดอันตรายแก่ชีวิต
(๒) ปัญหาโรคระบาดในพื้นที่ (Covid-๑๙)	- ประชาชนไม่สามารถใช้ชีวิตปกติได้ - คำสั่งกักตัวทำให้ประชาชนบางส่วนขาดรายได้ ว่างงาน	ทุกหมู่บ้าน	- ควบคุม ป้องกันและขอความร่วมมือจากประชาชนในการร่วมมือป้องกันโรคระบาดอย่างต่อเนื่อง - การช่วยเหลือปัจจัยยังชีพ จัดอบรมสร้างอาชีพ สร้างรายได้
(๓) ปัญหาขยะ	- ประชาชนขาดจิตสำนึก ยังมีกรทิ้งขยะในที่สาธารณะ - ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจเรื่องการจัดการชุมชนให้ถูกสุขลักษณะ	ทุกหมู่บ้าน	- จัดอบรมสัมมนาให้ความรู้เรื่องสุขลักษณะที่ดีของชุมชนและจัดการชุมชนให้ถูกสุขลักษณะ

ปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย /กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต/แนวทางแก้ไข
๗. ปัญหาด้านการเมือง การบริหาร			
(๑) การบริหารงาน เทศบาล	- ประชาชนขาดความรู้เข้าใจการบริหารงานของเทศบาล	ทุกหมู่บ้าน	- สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมและสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนถึงประโยชน์ของการปกครองท้องถิ่น
(๒) การบริการ	- บุคลากรขาดความกระตือรือร้น ในการปฏิบัติงาน ไม่เข้าใจในบทบาทหน้าที่การให้บริการ	บุคลากร	- พัฒนาและเสริมสร้างจิตสำนึกของบุคลากรในการให้บริการแก่ประชาชนและผู้มารับบริการ และพัฒนาการบริการเชิงรุกให้เข้าถึงประชาชนได้อย่างทั่วถึง

๓.๒ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของตำบลกระปี่น้อย และเทศบาลตำบลกระปี่น้อย ประเมินจุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) ของตำบลกระปี่น้อย อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายใน รวมถึงโอกาส (Opportunity) และภาวะคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat) ซึ่งเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้รู้จักตนเองและรู้จักสภาพแวดล้อมในการบริหารและบริการสาธารณะ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ด้วยระบบ SWOT Analysis เพื่อพิจารณาศักยภาพการพัฒนาของเทศบาลตำบลกระปี่น้อยในภาพรวม ทำให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคต รวมถึงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น

ปัจจัยภายใน

จุดแข็ง (Strength)		จุดอ่อน (Weakness)	
S๑	ยึดถือค่านิยมและทำงานโดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา	W๑	การพัฒนากระบวนงานข้อมูลยังไม่ได้มาตรฐาน
S๒	มีการแบ่งโครงสร้างองค์กรและกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างชัดเจน	W๒	ความไม่พร้อม ไม่เข้าใจ ในการรับการถ่ายโอนภารกิจ ซึ่งมีความซับซ้อนยุ่งยากพอสมควร
S๓	ผู้บริหารมีนโยบายที่ดีในการบริหารงานและดำเนินการตามนโยบายที่ได้วางไว้	W๓	งบประมาณของเทศบาลไม่เพียงพอต่อการพัฒนา
S๔	เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมแก่การรองรับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสูง	W๔	ระบบประชาสัมพันธ์ไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย
S๕	มีทุนทางธรรมชาติที่สมบูรณ์	W๕	น้ำสำหรับอุปโภคบริโภคของประชาชนไม่เพียงพอ
S๖	มีศาสนสถาน (วัดถ้ำเสือ) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง	W๖	ไฟฟ้าส่องสว่างไม่ทั่วถึงทุกหลังคาเรือน
S๗	มีประเพณีและวัฒนธรรมที่หลากหลายและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข	W๗	เป็นตำบลที่มีพื้นที่รับผิดชอบกว้าง

ปัจจัยภายนอก

โอกาส (Opportunity : O)		อุปสรรค (Threat : T)	
O๑	นโยบายการกระจายอำนาจให้แก่ อปท.	W๑	การจัดสรรเงินอุดหนุนจากรัฐบาล ลำบาก
O๒	องค์กรชุมชนและองค์กรเอกชน มีความเข้มแข็งสามารถร่วมมือกับท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี	W๒	ประชาชนมีความเสี่ยงด้านการเจ็บป่วยและอุบัติเหตุมากขึ้น
O๓	มีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม	W๓	ปัญหาค่าครองชีพสูง
O๔	มีการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ระหว่างประชากรที่นับถือต่างศาสนา ศิลปวัฒนธรรม	W๔	ปัญหาเสพติดแพร่ระบาด
O๕	ประชาชนมีความตื่นตัวต่อการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น	W๕	ระเบียบข้อกฎหมายในการพัฒนาไม่มีความชัดเจนเท่าที่ควร
O๖	มีแหล่งท่องเที่ยว เทศกาล ประเพณี ที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น	W๖	ความไม่แน่นอนของราคาพืชผลทางการเกษตร
		W๗	สถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ทำให้มีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชน